

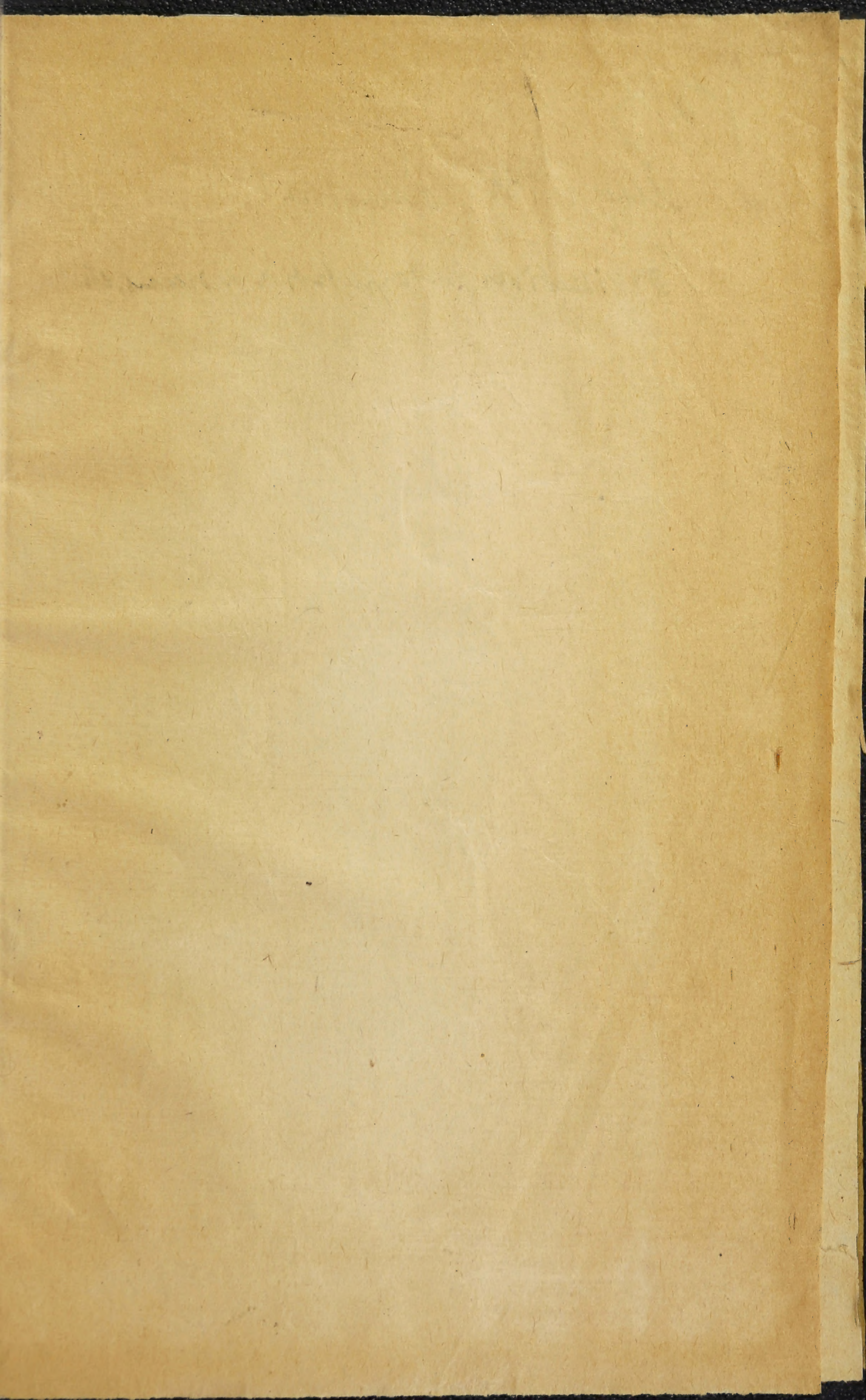
C.

4127266

133

Majmū'a (collection)

(Divination, interpretation of dreams, etc.).

133

Archives
20. 11. 27.
W. I.

^۱ محل نور جوزا ^۲ ^۳ سلطان ^۴ ^۵ اسد ^۶ ^۷ میزان ^۸ ^۹ عقرب ^{۱۰} قوس ^{۱۱} جدی ^{۱۲} دلو ^{۱۳} حوت

حروفهای مرفوع اتشی

اهطعقنه حروفهای

منهور بادر ششسبوی

حروفهای مجرور ای جزک

سقط حروفهای مجرور

خاکه دخل رخ ^{شماره}

بسم الله الرحمن الرحيم

قبل از شروع دعوت سه روز روزه دارد و اگر ام

جایی باشد از دوشنبه و اگر جلایی باشد از شنبه و اگر

مشترک باشد از یکشنبه ابتداء صوم ازین روز تا کنه

چون شب چهارم در آید طعام نخورد و وضو کرده در گوشه

نشیند و با استغفار مشغول گردد و صبح در آن گوشه قرار

گیرد و آن شب شود بر حیزه دو وضو کند و تحت الوضو

بگذارد بعد از آن دو کانه دیگر به نیت کشف الارواح

جوزا سبده بگذارد بدین نیت نیت ان اصلی لله تعالی

زحل سیاه

مشتري صندیا

مریخ سرخ

زهره سبده

عطار در صوره

عطر کافور

خانهای هر یک ستاره

زحل

مشتري

مریخ

زهره

نور و میزان

قمر

سلطان

در هر رکعت از اربعه اوج در هر رکعت صاعقه اندازد

۲

رکعتین صلوة کشف الارواح منوحها الی جهة الکعبة
الله اکبر بعد فاتحه در هر رکعت و الله غالب علی امره و
ولکن اکثر الناس لا یعلمون بخواند بعد سلام هزار
کیرت دعا ملکیه بخواند دعا اینست **اَهْ وَاِیْ وَاِیْه**
در عین خواندن توجه بباطن کند از توجه باطنی نمودار
خواهد شد بعباده الله تعالی بعد در روز چهارم وقت
طلوع افتاب غسل پاک کند چون از غسل فارغ شود
هفت بار بر کف دست آب گیرد و بر هر پای هفت
کرت سوره فاتحه خوانده و دم کرده بر سر اندازد
تا حصار دعوت و مانع رجعت شود بعد غسل با کسی
تکلم نکند تا که هزار کرت اسم بخواند بعد غسل تحت الوضوء

بگذارد در رکعت اول بعد فاتحه هفت گزشت شهد الله لا اله

الا هو والملائكة واولوا العلم قايما بالقسط لا اله الا هو العزيز

الحليم ان الدين عند الله الاسلام باكله شهادت يعني تشهد

ان لا اله الا الله وحده لا شريك له وشهد ان محمدا عبده

ورسوله ودر رکعت دوم بعد فاتحه وقال ربكم ادعوني

استجب لكم ان الذين يستكبرون عن عبادتي سيدخلون

جهنم واهرين باكله تجيد بخواند يعني سبحان الله والمحمد

تا عظيم بخواند بعد از سلام اس آيه هفت بار بخواند و

اذا سالك عبادي عني فاني قريب اجيب دعوة

الداع اذا دعان فليستحسني وليؤمنوا بي لعلهم

يرشدون از خدا مطلوب خود خوا بعد بعد بار و

چون جامه بپوشند بعد از رکعت
در رکعت اول و آخر و در رکعت دوم
بسم الله و سبحان الله و الحمد لله
و انك انت الله و لا اله الا انت
و در حالت خواندن شوم بپند
و شست دست راست بپند
و انگشت شهادت بلند کرده
این راه غایب خدا بخوبی
دیده میکنند بر خود

3

حضرت رسالت صلی الله علیه وسلم و سایر انبیاء و عظام و

عشره مبشره و سایر اصحاب کرام و جمیع شهدا و ناصدار و

شیخ کامکار یکان یکان دو کانه اجمالا و انجا بدو پیران

ظاهر و باطن توحید کرده و یک کمره سوره فاتحه خواند ثواب

بروح ایشان بخشد بعهده اذ ازلت الارض دو کمره و

اخلاص نه کمره و فاتحه پنج کثرت خوانده مخصوص ثواب پیران

سهروردی کذار دعهده دو کانه بروح حضرت شیخ شیوخ

شهاب الدین سهروردی کذار دفا که خوانده بتوجه تمام

متوجه شده مدد طلبد بعهده دو کانه بروح سلطان الموحدين

شیخ ظهیر حاجی حصو ^{ایضا که ز بعد ان} فاتحه خوانده

یا ظهور الحق تودونه کثرت کوبیده و از حضرت ایشان ^{طلبه} نیز مدد

بعد دوکانه بروج حضرت شیخ محمد عوث قدس سره و یک دوکانه
بروج بنده یکا حضرت شیخ لشکر محمد عارف قدس سره و یک
دوکانه بروج حضرت مسیح الاولیا شاه علی قدس سره
و بعد دوکانه بروج آن بزرگ فاتحه خوانده استمداد و تحت
نمایه بعد یک دوکانه بروج حضرت قدوة العارفين
زبدة الکامیلین حضرت شیخ برهان الحقی والدین راز الهی
اداکند بتوجه تمام از حضرت ایشان استمداد مدد و تحت
طیبه بعد یک دوکانه به نیت سلامتی مرشد خود ادا کنند بعد
یک دوکانه محبت لاله بکدار در هر رکعتی بعد فاتحه سورۃ
اخلاص بخت و یک گرت بخواند بعد ادا دوکانه بحضور
دل حضرت حق متوجه شود و بمقام نوبت درود گوید و سر سجده

سلام و احترام
از استاد ارجمند
مستوفی
مستوفی

بجوده دعوت **مقطعات** دوازده مرتبه اسم را با موکلات

برج هم کرده بخواند و ایشان مدد طلبند بدین طریق بخواند

یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل

یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل

یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل

بجای سحر لاله تا آخره بوده موکل کوکب را با اسم هم کرده هفت

مرتبه بخواند و ایشان مدد طلبند بدین طریق یا ارفایل

یا بحرارد یا بهائیل یا کلیمنا یا اسمون یا اسکی یا توئل

بجای سحر لاله تا آخره بوده اسم را با موکل هم کرده بودونه

کرت بخواند بدین طریق یا همو یا ایل یا سائیل یا کلصال

بجای سحر لاله تا آخره بوده هفت مرتبه درود بخواند بجزه

و وقت شرف خوان
یا سرائیل و این است که
موکلات سه بار یا سرائیل و اسم
یا جبر و موکل و از اسم اول
تا اسم آخر و در ابار و غایت
سحر هفت بار

هر روز وقت سحر یا سرائیل
و وقت شرف و سحر در دعا و حاجت
یعنی یا صلیح الالباب تا آخر بخواند
هر روز وقت سحر و در
دوازده مرتبه اسم یا سرائیل
بخواند و وقت نماز و در
مرتبه بخواند و در هر بار
و دعوت این طریق بخواند

یا هو اکیل بحی سجانک لاله الا انت بارب کل شی و وارثه

در ازقه در اتم بعد **جل اسم** و رقم برج که **قوس** است و رقم **۱۲۶**

ستاره که **شمش** و رقم نام خود که **سید محمد** است جمع هر چهار هزار **۲۵۶۵** **۹۲**

یکصد و بیست و سه میشود بخواند بخوان این اسم را که موافق کوکب است

عود و ذرا چینی است و کوکب موافق برج مذکور **مفتی** است **۹۵۰**

ف
برای تکمیل شرط
اسم را در بی با جمل
سرت بخواند

عدد این برای تکمیل شرط ایط بخواند این اسم را در روز

شمش یا در عتس دعوت کند در دایره رنگ شمش که

رزد است کرده بر آن هشته برج مذکور کشیده بر آن

مصله قرار کرده اعداد مذکور بخواند بعد اتمام هفتاد و نه

اسم مایه موکل مذکور بخواند و السلام **شر ایط کلی و جری**

اگر در همان روز که مقطوعات تمام شود کلی جز در شروع کند

5
حاجت غسل دود کانه نیست و اگر روز دیگر شروع کند غسل

دود کانه بطریق مذکور بخار داسم را باره موکل یا هو اکیل

یا سائیل یا کلصائیل بحیثی سنانک تا آخره نود و نه کرت

باز هفتاد مرتبه درود بخواند بعد به نیت **نصاب** چهل

و شش هزار باره یا وکیل **زکوات** هفتده هزار باره **نصاب** **۶۶** **۱۷۰۰۰** **۵۵**

عشر دویست و هزار باره یا وکیل **مقل** شش **۶۰۰** **۴۶**

صد باره یا فتاح دور مد و مجموعه اسماء عظام چهل و یک مرتبه **۴۸۹**

بوره یا معطی **بذل** چهل هزار باره یا وهاب **ختم** نوزده **۱۲۹** **۴۱۰۰۰** **۱۴** **۱۹۰۰۰**

هزار باره یا نامدیر **سریع** **الاجابت** یک لکه و بیست **۴**

چهار هزار و هفتصد و بیست و دو و این برع الاجابت را

نامادامیر که تواند ایام طاق اختیار کرده و سمت روز مره

متساوی بخوده بخواند و اگر حضرت از قنوت زیاده ماند از
 در آخر روز همه را متصور تمام کند بوجه هفتاکرت
 یا هو اکیل یا سائل یا کلصائل حق سبحانک الی بخواند و
 موثر خواهد شد بمنه و کمال کرمه **مقطعات** یا اله الاله
 الرفیع جلالة طریق دو کانه جناب نه بالاند کور و ادا بخوده بعد از
 غسل و دو کانه دوازده مرتبه اسم را با مویکلات بر چهار صفت
 مرتبه مویکلات کوکبا جناب نه بالاند کور است خواند یا اسرائیل
 یا ائیل یا ایلکطبا ائیل حق سبحانک یا اله الی بخود و نه کرة
 خوانده هفتاد مرتبه در و بخواند بوجه یا اسرائیل حق یا اله
 الی موافق ارقام حروف اسم و ارقام برج **اسد** و ارقام
 کوکب **زحل** و ارقام اسم سید محمد جمع هر چهار یکدیگر از یکدیگر
 حاصل

این کتب در کتابخانه
 مجلس شورای اسلامی
 تهران موجود است

این کتب در کتابخانه
 مجلس شورای اسلامی
 تهران موجود است
 و ما صادر کردیم
 و تازه منتشر کردیم
 و توفیق حروف از
 و توفیق حروف از
 و توفیق حروف از

می شود بخواند و عدد کوب **ششم** که موافق برج اسد است برای تکمیل
شرایط بخواند و این اسم را در روز زحل یا در عیش بخواند بعد
اتمام هفتاد مرتبه اسم باره موکل مذکور بخواند زود موثر خواهد شد

نهمه شرایط کلی و جزوی این اسم بدین طریق شروع کند تر:

غسل و دو کانه با چنانچه بالا مذکور است نگاه دارد بده اسم

باره موکل یا اسرافیل یا ایل یا اسکطایل حق

یا اله تا اخره نود و نه کرة خوانده هفتاد مرتبه درود بخواند بعد

به نیت **نصاب** یا اله شروع کند **نصاب** بعد یا و کل
۴۶ ۰۲۳۰۰۰

زکوت نه هزار بده یا مجیب **عشر** نیکه و شست و پنج
۹۰۰۰ ۱۱۶۵۰۰۰

بده یا دلی **قفل** چهار صد بده یا ضاح **دور** در مجموع
۴۸۱ ۴۰۰۰۰

اسماء و عظام جمل و یک مرتبه بده یا عطلی **نزل** هفت هزار
۱۷۰۰۰ ۶۲۹

عشر این رسم باعتبار دیگر
نه صد و شست و پنج است

بجای یاب **ختم** شش هزار بجه یا نادیر **سر** **الاجابت**
۱۶ ۲۰ ۴۳۳۷۱

شست صد هزار و صد و هفتاد و یک ضابطه خواندن
سر **الاجابت** چنانچه بالا مذکور است نگاه باید داشت

بجه هفتاد مرتبه یا **موکل** یا **اسرافیل** یا **اییل** یا **ایکبیل**

بجای یاب تا آخر بخواند رود موثر خواهد شد **مقطعات**

یا رحم کل شیء و ارحمه یا رحم بعد از غسل و دو کمانه اسم

یا موکلات بر چهار دوازده مرتبه و هفت مرتبه یا موکلات

ستاره چنانچه بالا مذکور است خوانده یا **امواکیل**

یا **رایل** یا **نقصعوا نیل** یا **رحمن** یا **الح** یا **لودونه**

کرت بخواند و هفتاد مرتبه درود بخواند بجه یا **امواکیل**

بجای تا آخر بجه و **جمل اسم** و **جمل برج عقرب** و **جمل ستاره زهره**

۲۱۷ ۳۷۲ ۹۲

بجه عقرب
در نه مصلحت دارند

7
و جمل اسم تسبیح محمد که جمع این هر چهار یکبار یا نصد و هشتاد و چهار

میشود بخواند و باعتبار ریح مذکور ستاره مرتفع است رقم این ترا

تکمیل شرائط بخواند بعد اتمام هفتاد مرتبه اسم باره موکل مذکور

بخواند بخور این اسم خود و سدل سفید است و در روز زهره یا

ساعت شش شرائط این باید داد و السلام بعد شرایط کلی و جزوی

این اسم بر طریق بدیهه ترتیب غسل و دو کانا جناخه بالا مذکور است

نگاه دارد بعد اسم را باره موکل یا امواکیل یا ائیل

یا انقص عوائل بحق یا رحمن الخ نود و نه کثرت خوانده هفتاد

مرتبه درود بخواند بعد نصاب یا رحمن کند نیت نصاب

شانزده هزار بعد یا وکیل زکوات یا زده هزار بعد

یا محب عشر نصد و بیست بعد یا وکیل قفل یا نصد بعد

یافتاح دور مد و رجوع اسما و عظام چهل و یک مرتبه بعد

یا معطی بذل شانزده هزار بعد یا وای ختم

بعد یا وای سبح الاحیات چهل و سه هزار و شصت و دو

بنگاه و پنج ضابطه سبح الاحیات چنانچه بالا مذکور است

نگاه دارد بعد هفتاد مرتبه یا موکل یا موکیل یا ائیل

یا الفصیح یا ائیل یا رحمن تا آخر بخواند زود مشغول خواند

شرایط مقطعات یا واحد الباقی اول کل شیء و آخره

بعد از غسل و دو کانا اسم را با سه موکلات بر جها و وارزه

مرتبه و هفت مرتبه یا موکلات ستاره چنانچه بالا مذکور است

خوانده یا رفتمائیل یا وائیل یا دور یا ائیل یا تج یا وای

انست صد و هفت شش میوه الخ بود و نه کرت بخواند بعد هفتاد مرتبه درود بخواند

بسته بود و نه حوت
بسته بود و نه حوت
بسته بود و نه حوت

بسته بود و نه حوت

بسته بود و نه حوت

بسته بود و نه حوت

بسته بود و نه حوت

۸
بعده یار قماثل بحق یا واحد الباقی الخ بود **جمل اسم**

در قسم برج دل و رقم ستاره **مشرقی** و رقم اسم **سید محمد** که این **۹۵** **۴۰**

جمع این هر چهار دو هزار چهار صد سی و چهار میشود بخواند و

باعتبار برج مذکور ستاره زحل است رقم این برای **۴۵**

تکمیل شرایط بخواند بخور این عود و شکر است و در روز

مشرقی یا در غلش شرایط این اسم شروع کند و بعد تمام

اسم هفتاد مرتبه اسم باره موکل مذکور بخواند و السلام

شرایط حرفی این اسم ترتیب غسل و دو کانه خاچ بالا

مذکور است بجا آورد بعد اسم را باره موکل یار قماثل یا و ایل

یا دوز بایل نود و نه مرتبه خوانده و هفتاد مرتبه درود بخواند

بعد به نیت نصاب شروع کند **نصاب** دو هزار چهار صد **۲۴۰۰**

بده یا وکیل **زکوات** سه هزار و ششصد بده یا مجیب
۴۶ ۳۶۰۰

عشر چهار هزار و دویست بده یا وکیل **تقل** سه صد بده یا قاض
۴۲۰۰ ۳۰۰ ۴۸۹

دو صد و نود نه هزار بده یا معیط **بذل** هفت هزار بده یا وکیل
۹۰۰۰ ۱۲۹ ۷۰۰۰

ختم یک هزار و دویست بده یا وکیل **سیرع الاجابت**
۱۲۰۰ ۲۰ ۵۷ ۴۸ ۷

مقتاد و چهار هزار و چهارصد و پنجاه و هفت این را در ایام

طاق معین کرده هر روز متساوی عدد بخواند و وزیر که

م شروع کند هزار کرت هزار کرت با سوره فاتحه اسم را هم

کرده بخواند و در آخر دعوت هزار کرت با اسم فاتحه ضم کرده

بخواند بعبایت الله سیرع الاجابت کرد و بده اسم را

بابه موکل مذکور مقتاد مرتبه بخواند والسلام **مقطعات**

یا حلیم ذالانات فلا یعود له شی من خلقه بعد از غل و دو کا

از نوزاد اول نفتح سلام و آخر
بسم خا خورند علم بد او بعد
صاحب عمل را ظهور شد
مخفی نماند و اگر اول بفرماید
و آخر بفتح خا بخواند خلق
معتقد شوند و حکم او بر
خارج شود و قاض و جابر
ز نظر عامل رفتن و محو
آورد و شود و این

که بالا ذکر است که از ده اسم را با سه موکلات بر جهاد و از ده

مرتبه و هفت مرتبه با موکلات ستار خوانده شود و ذکره

باسه موکل یا تنکفیل یا حایل یا ملز یا نیل بحی یا حیم

تا آخر بخواند و هفتاد مرتبه در روز بخواند بعد یا تنکفیل

بحی یا حیم تا آخر بنده **رجل اسم** ورقم **برج قوس** ورقم **تاه**

مشتري ورقم **اسم شهید محمد** که جمع هر چهار سه هزار و شصت

چهل و پنج و باعتبار دیگر **برج دل** است و ستاره موافق

برج رجل است عدد این ستاره برای تکمیل شرایط

بخواند و بعد اتمام هفتاد مرتبه اسم را با سه موکل مذکور

بخواند بخوابد و غرض از این است و رنگ سندی است

و در روز مشتري یا در غایتش شروع این بکند و السلام

نسخه و دستخط
ضد از کتبه و در تذهیب
برادر

شرايط كلي و جزوي اين اسم ترتيب غسل و دوكانها

چنانچه بالا مذکور است بجاء د بعد اسم را با سه موكله

يا شكفيل يا حائيل يا ملزاييل محي يا حلیم تا اخر

نودنه كرت خوانده هفتاد مرتبه در روز بخواند بعد نیت

نصاب شروع كند **نصاب** سی هزار بعد يا وکیل

زکوات با تکرار هزار بعد يا بحسب **عشر** دوازده

شش صد و سی و نه بعد يا ولي **قفل** بعد يا قشاح

دور در مجموع اسماء عظام چهل و يك مرتبه بعد يا

يا معطي **بذل** سبت و شش هزار بعد يا ولي

ختم هزار بعد يا نادی **سريع الاحاب**

هشتاد هزار و يكصد و هفتاد و نه ضابطه خواندن

۱۵
سریع الاجابت چنانچه بالا مذکور است دیده عمل نماید

بعد اتمام هفتاد مرتبه باره موکل مذکور اسم را بخواند

زود موثر خواهد شد بمنه و کمال کرمه ان شاء الله تعالی

مقطعات مار حیدر کل صریح و مکرر و ب غیانه و

معاذ غل و دو کا نه چنانچه بالا مذکور است ادا نموده

بوده اسم را با موکلات بر جهاد و از ده مرتبه و هفت

مرتبه با موکلات ستار یا خوانده باره موکل یا اموایل

یا رایشل یا مرز یا شل نود و نه مرتبه بخواند بوده هفتاد

مرتبه درود بخواند بوده یا مرز یا شل بحق یا رحیم تا آخر

بعد عمل اسم و جمل برج **سید سلطان** و جمل ستاره **نوره**
۳۸۳۴ ۳۲ ۲۱۷

جمل نام سید محمد جمع هر چهار یکبار چهار صد و چهل و نه
۹۲

میشود بخواند و ستاره زحل که موافق خانه است برای
تکمیل عدد این بخواند و هجده برج سلطان بزرگ مصید
لگاشنه در ته مصلا بدارد بخور این عود و پسند سفید
در روز رهره یاد در عیش شروع این شراب بکند
و بعد اتمام مقدار مرتبه اسم را باره موکل مذکور بخواند
روز دوشنبه خواهد شد عنده و کمال کرم **مقطعات**
یا مبدی البرایا و معیدها بعد فانیها بقدره
غسل و دو کانه جانچه بالا مذکور است کرده
بعد اسم را با موکلات بر جهاد و از ده مرتبه و هفت
مرتبه با موکلات ستاره بخواند با موکل یار و یائل
یا مائل یا الموائیل یحیی یا مبدی البرایا نا آفر

نودون کثرت بخواند بعد هفتاد مرتبه درود بخواند

بعد یار و یاسل بن یامبدی البرایا تا آخر بعد

جل اسم و جل برج **عقرب** و جل سناره **شمس** ۱۳۵۲ ۳۷۲

و از قام اسم سید محمد که جمع هر چهار دو هزار و صد

بست و شش میشود و عدد کوکب مریخ که موافق عقرب است

عدد این برای تکمیل شرائط بخواند و این را در روز

شمس یا در غلتش شروع کند بعد اتمام هفتاد مرتبه

اسم بابیه موکل مذکور بخواند و هفت برج عقرب

برنگ زرد ساخته در ته مصلابدارد و بخور

این خود و دار چینی است **کلی جزوی** این اسم را

ترتیب غسل و دو گانه چنانچه بالا مذکور است بجا آورد

بعده اسم را مار موکل یا رویا نیل یا مانیل یا امویل
کحی یا مبدی البر یا تا آخر نود و نه کثرت خوانده
هفتاد و درود بخواند بعد به نیت نصاب شروع کند
نصاب سی و پنج هزار بعد یا وکیل **زکوات**
چهارده هزار بعد یا مجیب **عشر** یک هزار و شصت و
هفتاد و یک بعد یا ولی **مقل** یا نصد بعد یا
یا فتاح **دور** مجموع اسماء و عظام جمل و یکم
بعد یا معطی **بذل** سبت و هفت هزار بعد
یا ولی **ختم** هزار بعد یا یا دی **سریع**
الاجابت هشتاد و هشت هزار و هشت
صد و نود و دو مرتبه بخواند نصاب خواندن

ب	ج	د	هـ	و	ز	ح	ط
خدا	رسول	چارپار	اہل بیت	پیر	عرش	کرس	روح محفوظ قلم
بیت المعمور	آخر	اسمان	سج	فرشتہ	زمین	بیت المقدس	کعبہ مدینہ
خانقہ	میکہ	بیت	درف	کنشت	غافر	پری	حق اس
روز	دیو	شع	شب	شہر	کتاب	باغ	عارت کوه
صورت	کشت	دیا	ہزار	برق	ارنہ	خزان	ماہی وحش
شت	طیور	مور	دو	کنج	مار	اعداد	زبور جوہر
ہفت	چوٹی	کحل	عطریات	ارٹھ	خس	پیش	جزمینہ
نباتات	میوہ	خس	غده	مجنون	اطعمہ	عقار	تصویر
رنگ	نعمہ	ساز	ظروف	اسلحہ	خوش	بازی	باطل حق

صحفہ الدفوی

ه	ز	و	ح	ط	ب	ج	ا	د
خدا	بیت	خاتون	روز	محو	شت	هفت	نبات	رنگ
رول	آخر	میکند	دیو	کنند	طور	کحل	میوه	نغمه
چار	اسمان	بشت	شمع	دریا	مور	عطیات	خشم	ساز
اهل	بیت	بیه	دونه	شب	بهار	دو	آینه	غده
بیر	فرشته	کنند	شهر	برق	کج	خبر	بر	مخون
عش	زمین	غدا	کتاب	اشراف	مار	خشم	اطعمه	فروش
کریه	بیت	پری	باغ	خران	اعداد	زلف	عقار	بازی
موج	مخوف	کعبه	صحن	عمارت	ماهی	زیور	چرمینه	تصویر
قلم	در	منه	اسن	کوه	و خوش	جوهر	پیشینا	اشترا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على محمد وآله واصحابه
 بعد انکه این رساله ایست مسمی بغالب و مغلوب که حکیم جهان
 وفیلوف دوران ارسطایس از برای سکندر فرستاده بود و
 نامه نوشته که بعضی از انعام تو بر من واجب است بران ضمیمه
 که کسی مثل آن نکرده باشد ادا انعام و بعد از تامل بسیار قرار
 بآن افتاد که آوردن غالب و مغلوب از وجه حساب محل وضع
 غریب کرده شود بتوفیق الله تعالی بر کاکه خواهد میان دو
 معلوم کنند که غالب کدام است و مغلوب کدام از همه چیز مثل
 بادشاهان و عابدان و مستعدان و عمل متفرقان و شریکان
 و زن و ثور و خواج و غلام و دو خصم که نزد فاضل از بد این
 حساب معلوم کنند اما باید که در حساب غلط گواهی نکنند نام آن
 دو کس را حساب کند بخت بخت طرح کند و بیند که غالب کدام

و اگر دو جانور باشند نام هر دو را حساب کنند و اگر خلقت
نام صاحب این را حساب کنند و اگر خواهی که مستفیل تر از معلوم
و بی شبهه از ماضی که در آدم علیه السلام است تا اکنون همچین
حساب کنی پس که چگونه راست می آید و صفحات این رسم
بر هشت باب است بتصویر نشود و دوم بتحریر نظم که کتاب ^{نصایح} ^{صبا}

اصل اولت بسم الله الرحمن الرحيم اب ج د ه و ز ح ط ي ك

ح ط ي ك ل م ن س ع ف ص ن ر
۶ ۱۰ ۲۰ ۳۰ ۴۰ ۵۰ ۶۰ ۷۰ ۸۰ ۹۰ ۱۰۰ ۱۱۰

شیت شیت خ فی ض ط غ حاب حمل منظوم

بریز در صدف نینم ای هر برور ز بحر دلکش محبت سفیدی کهر
مفاعله فاعله مفعول فاعله کجا از لعل و از قطره زهر

مفاعیل فاعلات مفاعیل فاعل
لکان شمار را که حروف تا حلی

و لیکن از قرشت یا ضبط بود و صد
مل از حساب حمل شده تمام مستظهر

باب اول یکی ماست یکی غالب یکی باسفت یکی غالب یکی

باب اول یکی با یک یکی غالب یکی با هفت یکی با شش
با شش شش غالب یکی با پنج یکی غالب یکی با چهار یکی با سه

یکی باشته یکی غائب یکی با دو یکی غائب یکی با یکی غائب

غالب باب دوم دو باشت دو غالب دو باشت

غالب دوشنبه و دو غالب دوشنبه پنج غالب دوشنبه چهار

۱۰۰

دو غالب دو با هم سه غالب دو با دو طالب غالب **باب سیم**
 سه با هشت هشت غالب سه با هفت سه غالب سه با شش شش غالب
 سه با پنج سه غالب سه با چهار چهار غالب سه با طالب طالب غالب
باب چهارم چهار با هشت چهار غالب چهار با هفت هفت غالب
 چهار با شش شش غالب چهار با پنج پنج غالب چهار با طالب طالب غالب
باب پنجم پنج با هشت پنج غالب پنج با هفت هفت غالب پنج با شش شش غالب
 پنج با پنج پنج طالب غالب **باب ششم** شش با هشت هشت غالب
 شش با هفت هفت غالب شش با شش شش طالب غالب **باب هفتم**
 هفت با هشت هشت غالب هفت با هفت هفت طالب غالب **باب هشتم**
 هشت با هشت هشت طالب غالب نام

حرف کلین سحفض قرنت
 ۱۰۹۸ ۵۰۴۳۲۰ ۹۰۵۰۶۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰
 شخذ صد طغ
 ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰

15

بسم الله الرحمن الرحيم و به نستعين

الحمد لله و للرسول صلواته چون خلاصه علم نفس معنی معرفت دوم که در هیچ یکی از کتب فلاسفه
و علمای عراق و خراسان مذکور نشده و غالی از غرایب نیست و از شایسته بزرگان
در ضمن یک اشاره و چهار دقیقه بر سبیل یادگار ثبت نموده و بالله نستعين و نتوکل
اساره و تبیین علم نفس باید دانست که علم نفس از سرائر و مخفیات علماء نیست که
از نامحویان یعنی ارباب فضول واجب دانند و در کتب قدیم آمده که این علم از مخفیات
و این راز را باذن خود یعنی پادشاهی ظاهر نموده و از انجاشاع گردید اما از علمای هند
جوگیان و رین فن تمنا ساز باشند خاصه مردم قریه که در جبال کشمیر و است و آن
نیاهان جوگیان قدیم است و در آن مکان دره بزرگ در کوه افاده و منبری صاف

و ان است جوگیان از طرف حجره و در سنگ ترسیدند که سکونت دارند حکایت اینان

بسم و این ایشان است کاملان آن گروه از استکمال نفس در هوا پرواز کنند و بر روی

و امراض جسمانی را بی استعمال ادویه علاج کنند در کتاب تاریخ و ادب است که علماء انطاکیه

تشریفات حضرت آدم علیه السلام درست کنند و میگویند که چون حضرت آدم از بهشت بر زمین

آمد و کوه سرانیدت را بمقدم رسید که اخی است تشریفات آن ابوالدبار بدین طریق بود و هر قدر این

که تلقین بدین انسان دارد و با نور خارج محتاج نیست و اگر شخصی چند روز بوقت عیدی

در زویل مسطور است بشغل آن بردارد بی مزید کلفی و احتمال ربی و منتهی حکایت از سوره

حرر باشد و بصوب جواب بلبل و لیکن روزی گیری و بیاس نفاس مقید بودن شد طاست

در صنفه اول در سوفت دم و خواص نفاس بدانکه مقرر اصطلاح اینطایفه غوث است و شمس

بنی را در و برده است پس یک از سوراخ جب بنی اید بقمر مشوب بود چه در بدن سرودی

خاصیت ماه سود است و و میکه از سوراخ راست بنی اید با فاب مشوب بود چه در

بر مثال مزاج افلاک چون سحر حکما و مقوس است که مزاج زمان در اصل خلقت سر و سر است

مزاج روان کرم و خنک یکن که وجه تسمیه شمش نیک و قمر محبت همین بوده باشد و گفته اند

که هر کس و زرس و سی نموده و شبها نفس قمری و در روزها نفس شمش جاری دارد و در کامل

کرد و و طریق گردانیدن نفس از طرفی بطرفی دیگر است که مثلاً اگر دم از جانب چپ روان

که بسوی راست آید و بر پهلو چپ بخلط و ساعتی صبر کند از جانب راست جاری خواهد شد و اگر

که از جانب راست بجانب چپ آید بر پهلو راست دراز شد پس اگر نفس شمش جاری باشد

بر دامن نعل زدن و فریب دادن و عقد اللسان و اعمال شری و عداوت و مفسدات

و تصرف نمودن در دلهای نیک بود و همچنین در هنگام حبس و عذر و قمار و زور و شطرنج و غسل

خوردن و بیانش و بازمان و خرید و فروخت و بیم و ترس و زیمت نفس شمش متروک و

نفس قمری جاری بود و کارهای ملایم شروع نمودن مانند طلب محبت و استعمال ادویه مقوی

عمل قلزات و شغل باطن و تصفیه قلب و روان شدن و خیرات کردن و ترویج و بخش

و مدح

۱۶
و صلح با عدا و در آمدن در خانه نوبتیده و مبارک بود اگر کسی امور مذکوره سوال کند نفس
جاری باشد هم یک بود و نفه اندر نفس که جاری باشد خواه نشت خواه قمری باین جهت را
روان شدن نجات سودمند بود و دقیقه نامه در احکام محاربات اگر دو کس اراده متقابل
آمده از فتح خود بپرسند اگر سایل اول در جهتی آمده باشد که نفس از آن جهت روان بود باید
فتح تو خواهد شد و دومی اگر از آن جهت که نفس جاری نباشد آمده باشد باید گفت که فتح او خواهد
و همچنین اگر شخصی از جانب دوسر رسد که فتح کدام یکی از آنها خواهد شد نام بردام را که اول
فتح کند بشرطیکه سایل در جهت نفس جاری باشد و اگر نام برده باشد سایل دومی
بود که در آن جهت نفس جاری نباشد آنکس فتح کند و اگر کسی که در جهت خانی نامش
آورده نرسمت باید اگر در هنگام جنگ نفس قمری از استهالی یعنی مقیم جاری بود فتح کند و باید که
استهالی همان وقت جنگ کند که نفس قمری او جاری بود و جائی یعنی آئیده و وقتی
بردارد که نفس سیمی او جاری باشد که برانیه فتح کند و دستور خیانت است که نفس جاری
جنگ از مقابل دشمن بر تافته و جانب خانی در مقابل داشته جنگ کند و چون بدین قاعده عمل نماید

هائیه و شمن مخلوب و دیانته مشهور و حکمای هند گفته اند که درین حکم اعلایه مشک و شبنم و اگر
خواهد که بر دوشمن حربه اندازد جانب خالی را در مقابل دشمن داشته حربه افکند و چون دشمن بر سر
بیاید و خواهد که حربه افکند باید که نفس جاری در مقابل او دارد و با مجروح نکرد و اگر مجروح کرد زخم
نیاید و اگر نفس قمری از استهائی جاری بود و استهائی در جانب مشرق یا شمال بجائی بود
استهائی فتح کند و اگر نفس شمسی جاری و بجائی در مغرب و یا جنوب استهائی باشد بجائی
و چون نفس قمری جاری بود که قمر را مقابل با چپ داشته حک کند و اگر نفس شمسی جاری
باید که افاب را در راست یا جانب راست گرفته حک کند و طفرار و وضابطه در باطن
جانت که چون قمر در شله آتشی بود که آن محل را سه و قوس است مشرقی بود و اگر شله
باشد که آن نور و سبده و جدی است قمر جنوبی بود و اگر در شله باوی که خورا و غیر آن
باشد قمر مغربی بود و اگر در شله الی که سرطان و عقرب و حوت است باشد قمر شمالی بود و
فی الشمس و مفعله ناله در علاج امراض اگر شخصی ماده حرارت بر بدن مستولی کرد و خواهد
صفراوی و دومی و خواهد بر قسم حرارتی که باشد مسل صداع و غیره علاجه است که سورا

راست بینی را که بسیار زیاد و به قدر ذوال ان حرارت باشد نه سرد و ساز و خیارند
و هم از اجتهت بیرون نتوان رفت البته حرارت نقصان پذیرد بلکه زایل گردد و این عمل کز بر
رسیده و همچنین در پیامی بلغمی و هوار و کی یا غلبه رطوبت و برودت و سوراخ چپ است و در
تشنه های مایه و اگر گشتش بخوفه خود را بروی رسته سازد که تشنه نفس قمری و روزها
نفس قمری کلفت و غلبه جاری مانده باشد اصلا بیماری و تشنه مزاج او راه نیاید و از
بسیاری و سستی اعضا و لوازم ان محفوظ باشد و مصداق این سخن مشاهده حال جوکیان است
عوارض و بدن است که ترافه و اکثر در رز یا بند و طعام را البته در نفس تشنه سائل یا بود
سرع الیه و اکثر النفع به و در نفس قمری بر عکس ان بود چون کسی را زرد تنه و یا ماریا گرم
و یکی از حیوانات مودیه گریه باشد اگر در رز نش و دم بوحی که مذکور شد در تشنه باشد تا اثر ان
شود و اگر در رز نش نادر باشد که فی الحال نفس قمری جاری است و از استی تمام نکند و در
که اطمینان پذیرد و در بدن تا اثر مایه و اگر ماند کی سفر روی دید ماحزن و ایدوه غرض کرد
و یا غشی افند نفس قمری جاری ساختن علامتی تمام بود باید دانست که در نفس قمری مباشرت

نباشند کردن بازمان بهتر بود چه در صورت صفت و سنی کمتر افتد و امکان زیاده شود
و اگر زن حامله رود اغلب که پسراید و در نفس قمری بخلاف این بود اگر در حال نباشند از
جانبی که نفس جاری باشد خواه سمنشی خواه قمری سوای بیرونی را بخود در کشد و از آنجا باشد
و از جانب خالی ارسان نماید و باز از همان جانب که جاری بود بکشد و از طرف خالی برادر دامن
زیاده آورد و چون این عمل تدبیر می نماید بجایی رسد که اختیار بداند چنانچه تا نخواهد از محل
جدا نشود قافم و قفیه رابعه و ربیعان خواهد متفرقه اگر سائل از سوی نفس جاری آمده سودا
از هر چه پرسیده باشد خواه خیر خواه شر باید گفت که براینه واقع شود و اگر از جانب نفس خالی
پرسیده برعکس این بود و اگر سائل در مقابل مسؤل عنه و یا از بالای او مثل پشت یا دم باشد
باشد و یا از جانب چپ بود درین صورتها او را چپ باید شمرد و در آن هنگام نفس قمری جاری
از هر چه سوال کرده باشد ثمره نیک یابد و اگر از دست راست یا چپ یا در محل چپ
در صورتها سائل را در حالت دست راست باید انکاست و در آن حال اگر نفس سمنشی جاری
از هر مهمی که پرسیده باشد نیک بود و برعکس این صورتهای تنبییه بد و بدو طریق دیگر سائل

سوال اگر از جانب نفس سمنشی بود حروف عبارت سوال اورا باید شمرد اگر طاقست مهم او براید و اگر خفت
ست بر خلاف آن بود و همچنین اگر سایل در جانب نفس قمری باشد حروف سوال اورا ملاحظه کند
زوج است سبب بود و اگر طاقست بر عکس صورت اول باشد و چون بعضی از حقیقت عالمه برسد
جانب نفس جاری برده باشد باید نف که پس خواهد شد و اگر از طرف نفس حالی برسد و خرسود
اگر در وقتی برسد که هر دو نفس جاری باشد باید نف که توانان شود از ذکر و انشی و اگر در هنگامی
کند که نفس از یکی جانب منتقل کرده و از جانب دوم شروع نموده باشد استقاط حاصل شود و در وقت
نفس سمنشی هر حاجت که از سداطن و ارباب بیرون خواهد رو کرد و اما بسیاری مدافعت
پریشانی خاطر و نامرادی بود و شروع نمودن در کارها و نفس قمری مبارک شود و در معصودند
شبه وی حاصل شود و اگر سایل از جانب ست آمده از غایبی سوال کند و نفس سمنشی جاری بود
غایب است باز آید و اگر از جانب حب آید و نفس قمری بود نیز بداند و لیکن اگر از جانب
و نفس است جاری بود و دلیل بر بیماری و مرگ غایب بود و در کتب معتبره این علامه
که چون وقت صبح از خواب بیدار شود و نفس خود را ملاحظه نماید که با کوب از روز در گذر و تانیست

موافقت در زمانه اگر موافق باشد یا تنگ باشد موافق تواند کرد و در آن روز بسیار دمانی روی نماید
و آن بر دو قسم بود اول آنکه هم کوکب کر باشد و هم نفس مع از جانب راست بود و دوم آنکه در دو
مونت باشند بر هر دو تقدیر باید که قدم را از جهت که نفس جاری باشد سه مرتبه پیش کرده بر زمین
و اگر کوکب بر صورت و نفس با یکدیگر مخالف باشند از روز نیک باشد اما هم موافق کوکب بر روز بر زمین
اگر کوکب کر بود اول قدم را بر زمین نهد و الا قدم چپ بعدوی که نکوشد و دیگر ومانت
کوکب بر صورت است زحل مونت مشتری ندر مرغ ندر سمت ندر رهنه مونت عطارد
قمر مونت و دیگر ومانت ایام بدین تقاس است که شنبه مونت یکشنبه مونت دوشنبه مونت سهشنبه

چهارشنبه خشتی پنجشنبه نذر جمعه مونت باشد و الله اعلم بحقیقه الحال

بسم الله الرحمن الرحیم و به استعین

الحمد لله و بلسون صلواته چون تویر خواب و آیه نقل سلیم فکرم است و بکس از انجا
این علوم عمنه نزد اولیا و انبیاء و حکما معبر بوده و علماء در شرح و تفصیل آن کتب متدا
بر روی کار آورده اند شمه از آن بتقریب سخن در مطالبی بمقدمه و چند عنوان

و من الله

و من الله تشر الامور مقدمه علم بغير عبارت است از معرفت احوال خوابها و بقیة احکام ان و ان

علمی شریف است و معجزه یوسف صدیق علی نبی السلام بوده و حضرت یوسف از او در بار

ملکها و جنانچه عن سحابة تعالی در قران مجید از وی حکایت فرموده فی قوله تعالی یقیناً یتنبی

من الملك و علمت من تاویل الاحادیث و شرح ان جایز باید در نیمه اراده نتوان کرد

عنوان اول در حقیقت خواب و شرایط صحت و اسباب آن بداند روح حیوانی مادام متوجه ظاهر

بدن است اعضا در حرکت باشند و بیداری عبارت از آن باشد و چون ان خیال لطف متوجه

باطن شود در خواب ظاهر متصل راه یابد و خواب عبارت از آنست که سبب بدن از خواب

یا بواسطه آن بود که نفس بیاثر متصل عواسط ظاهره بروحانیات متصل شود و در برت

نسب الله قوه متحلیه تحت اشتیاق آن بحرانی یا از آنکه آن بقوت خرمی در وقت بیدار

تکون در صورتی کرده باشد و محافظه سپرده و چون در بیداری بیاثر اشتغال حواس ظهور القصور

اورا میسند و بود بوقت خواب بر افراط کرد و یا بواسطه آنکه مزاج روح متغیر شده باشد

میلی از احتیاط از بیدار شدن مستولی گشته و قوت متحلیه تابع او رده و در غایت اوقات

رویا حکم ان خلط افغان افند نشا اگر غلبه حرارت بود اش بند و اگر برودت متولی بود بر
ور واده و اگر رطوبت باران و سیل و دریا و دریا و اگر یسوت کوه و سنگ و پریدن در هوا
و مانند ان و این اقسام بحرف اول اعتبار ندارد و دو قسم آخر را حکم متغیر فراج شناسن قبل
اصغات و احلام شمارند اما قسم اول بدو نوع بود یکی صریح که تبا و تیل احتیاج ندارد و این
رحمت الهی بود که بدقت فردماندگی بنده را بدان هدایت کند و دوم آنکه صریح نباشد و تبا و تیل
و خوابهای انبیا و اولیاء و حکماء کامل بشیر این قسم بود چه در انجا اصغات احلام
جنانچه در حدیث سرفراز است رویار المومن جبر من است و اربعین خبر اس انسوده و در کتب
آمده که شرایط صحت رویا است که فراج بنده از جاده اعتدال منحرف نباشد و بر طهارت
خواب پهلوی راست بر تیر بند و خوابیکه در اول بهار و اعتدال فصل و بهار بنده صحت
و باید که خواب را با کسی گوید که دوست و عاقل و سنجیده بود زیرا که بهر تو او مستقیم
اگر کسی واقعه کرده بنید بهتر است که با کسی اظهارش نکند و چون بدار شود از ان پهلوی
و ابی بن سید ارد و نمود و اتیه الکسی بخواند و گوید خیر لنا و شلاع انیا و چون روز شود

و بعد عا و عبادت کثرت عنوان دوم در دیدن تجلیات ایزدی و روحانیات و انبیا و اولیاء
و ملک شیطانی و دوزخ و مانند آن اگر کسی خواب ببیند که نور حق تعالی بر او کجی
کرد کار او در دین دنیا بیکوشود و در آن موقع که این خواب ببیند عدل و انصاف و فراخی
پیدا آید و اگر مردی مقیم ببیند که حق باقی حساب کند شادی باو رسد و اگر مسافر ببیند
و خوشه لی بماند باز آید و اگر در خواب ساجات کند نام او در دین دنیا بزرگ شود
موت ملک کرد و اگر ببیند که حق تعالی از او اعراض کرد او را از گناه نوبه باید کرد و اگر
موت تازه رودی و فر خاک ببیند قدر و منزلت باید و طری علم حقیقت بروی منکشف شود
و از آفات ایمن باشد و از باری شقا بد و از غم و اندوه بیرون آید و اگر ترس بود ببیند محال بر عکس شود
چند که بالذات مقتضی است بکنند احبش نزدیک سیده باشد و حکم عام و مسکن برقی باشد
و اگر ببیند که فرستگان از اطراف و جوانب در خانه او می آیند خانه را از دردوان نگاه میدارند و درین
انبیا و اولیاء در صورت نشاست و بل حصول جاه و منزلت بود و اگر خصمان ببیند برخلاف آن
باشد و دیدن صحابه و اولیاء آن خیر برکت باشد اگر با و شاه را خواب ببیند که در محلی

یا در سرائی غیر شکاف و زواید در آن موضع زیان و آفت رسد مگر بجائی که آمدن او در اینجا
غریب بود و دلیل دولت و راحت بود و حکم دیدن و بود خواب همان شب که در نوشته بیان شد
اگر بیند که در بهشت است و از میوه آن تناول میکند عالم شود و از علم بر خوراری و کرامت یابد
اگر در دوزخ بیند و متذکر باشد از جمله معاصی باز آید و اگر از اهل دنیا است سفور از
و اگر بیند که از دوزخ میرون می آید دلیل درین داری و باز آمدن از سفر بود و اگر بیند که
برنج گرفتار است آن رنج و سخت دنیا بود و اگر قیامت بیند دلیل پادشاه بود در آن
عنوان سوم در دیدن انسان و اعضای آن دیدن کودک خرد اگر معروف باشد دلیل
بود و اگر او را در بر گرفته باشد مدبر ملک شود اما اگر کودک مجهول باشد دلیل غم و اندوه بود
و دیدن دختر و خواب نیت و راحت بود و نیز که خریدن یا فتنه مقصود بود اگر غلامی را
خود را بیند که مانع باشد از ادوی باید و اگر مرد جوان مجهول او خواب بیند او را در بهشت
زن جوان خوش رومال و نوشاد است و زن بکر تجارت نمودند یا ضایع بود و بیند
دنیا باشد اگر او را بهشت نیکو و حلاوت بیند کار او نظام کشد و اگر ترس رود بیند و معاصر

زحمت کش اگر مردی شکر می بیند که موی سیاه او سپید شود و موی بر او سفید شود و اگر ببیند
 که از تن او جدا شد از محمد و محمد جدا ماند اگر بر خود را بزرگ ببیند بزرگی و جاه باید اگر کوچک
 ببیند از مرتبه بقیه افزونی و درازی موی برای جوانان و زنان و شکر بیان دلیل افزونی مال
 و درازی عمر بود و دیگر آنرا اندیشه و تردد خاطر و اگر ببیند که موی او سیاه باشد یا سفید باشد
 و از قرض خلاص باید و اگر ببیند که موی او تیره شود شورش طلاق دهد اگر مردی موی
 را بریده ببیند بار دیگر فرزند نزاید اگر سحمتی بر روی خود غبار ببیند و لیس و بود و اگر ببیند
 از پیشانی او چیزی برآمده است علامت فرزند باشد و اگر ببیند که چشمی در دست دارد و مالی نقد
 باید اما تارگی چشم خود در خواب دیدن یا روشن بود و در بین و دنیا یا بهاری فرزند محبوب
 یا نیم سفاک باشد و خود را ناپیدا و خواب ببیند آن سفر ترک باید کرد و اگر رود دست بکشد باز ناید و اگر
 که سیرمه در چشم می کشد در اصلاح کار دین نونشد و در چشم مردم غرزد و دور رود و در دست
 نشان حصول مال بود و بینی خود از حد زاده دیدن علامت جاه و مال و عمر و فرزند بود
 برعکس آن بود اگر زبان را بچری بسته ببیند و یا از دهان برآمده و سیل آفت و رنج باشد

اگر سینه که دندان خود بقوت بر مسکه نشان قطع رحم باشد و دندان از طلا ویدن دلیل مار
بود و از نفقه یا از رتبه و عزه نشان مفت و زبان مال شده اما مشایده دندان از جوب
اینکه و موم دلیل وفات بود اگر کسی سینه که گوش از دست و خورشید میرد یا زن را طلاق دهد
و اگر گوش را پاک کند سخنان مرغوب و رسیداری بشود و اگر خوشتر را اگر سینه نقصان
دین باشد و دیدن ریش علامت عروجه و نعت بود و زیادتی آن عزیز نعت باشد مگر اگر
از ناف بگذرد که آن علامت دام و اندیشه بود و نقصان ریش بر عکس آن ارزنی خود را
بارش سینه اگر شورش غایب بود بازاید و اگر حافر بود غایب شود و اگر سینه بود شور کند
استن بود پیر زاید و اگر پیری دارد مهربانتر شود اگر کودک نامانم خود را بارش
بینه پیش از بلوغ بمیرد سینه ی ریش عابه و صفت نه و سیاهی غرو جمال دیدن دلیل
برادر یا شریک یا زن باشد و زیادتی در آن زیادتی مساوت بود و از اینجا عیبت قطع
خصومت بود با ایشان یا دست از معصیت بستن اگر مردی است خود را در نکار سینه
معیت رنج کشد و زنا را میکند بود سینه اگر فراخ سینه دلیل جوانمردی بود و اگر تنگ

نشان بخت و کرامت باستان و پیل زن و دختر و بخت کم مال و مرز و قسده و
 شدن بخت کم از اسما و روده علامت جدا شدن از او با کسکی و پیل حرص بر دنیا و
 خلل در دین آتش مال و متاع خانه کار و مرز با کلیه خدمتکار و معتمد و بعه برادران
 بهوزن بخت و دل تدبیر کننده کار و بخت کسی بود که استوارید و با اگر شخصی
 بریده بیند از عمل معزول کرد و یا فرزندی را وفات رسد و چون زنی بیند که دارد اگر
 آتش بخت یا پسر یا پسران بسیار می باید و اگر آتش بخت یا پسر یا پسران را و اگر قوی
 و پیل زیادتی قدرت با در طلب محبت و اگر صوفی بخت بر عکس آن و ران سابق عمر و
 بود و چنانچه از اوقات و در از ترسند عمر و از ترسند بخت خسته تر و صوفی آن خدان
 اگر کعب خود را افاده یا شکسته بیند در پنج نصیبت افتد قدم علامت نیست و مال
 اگر زنی خود را با نطفه بکشد یا بزرگ مبتلا کرد و اگر بیند که از آن پاک است و عمل
 از نگاه برون آید اگر بیند که زنی بول میکند علامت افراشته است او به محض از این
 که از علمای فن بگوید و برسد که در خواب دیدم که زنی از خاندان من در پیش من بود

من جام شیر بوداوم نگاه جام سیدی نهادی بر خاستی تا بول کند این برین گفت این
زینیت دست و صلاح و بر و میل دارد او را بشویده امر و تقصیر کرد همچنان بود و مردان
که ملی از ملوک بنی امیه بودند شبی خواب دید که در محراب بول کرد از سعید بن که در علم و مهارت
تمام دست پر رسید کف فرزند تو حلف شوند پس همچنان شد که بعضی از فرزندان او سلطت
اگر کسی خواب بیند که از نایزه او خون برمی آید فرزند او در شکم مادر هلاک شود عنوان جام
در بیان تصرفات انسان و غیر آن خفته کردن از گناه بیرون آمدن بود و سوال و محسن
حاجت رواندن و از زنده به غم بیرون آمدن باشد و حضور ساختن دلیل امانت و تهمیح
بود اگر سب که رک از طول شنکافند کوفه حاط شود و اگر به پنهانی شکافند بلی از خون آن
اگر باری خواب بیند در کار عبادت خلل افتد و اگر غم سفر دارد باطل کرد و در استن در خواب
بود و خندیدن غم ارد اما اگر بواسطه شغل بلی بود علامت نجات بود و دست و گردن
یا در کنار زخم مرده و بلی غم دراز باشد و اگر باری مرده را در کنار گیر و نیک شود و اگر زن مجبور
را در کنار گیر و مقصودی که دارد بر آید برون و دست کردن نرسیدن علم دارد و

بینه که دشمن گرفت یا بود و دشمنی از میان بریزد و شرط پنج و نزد باختر کارهای باطل بود
 و اگر بینه که مرد شهمیر یا بکله یا بکله خاب می کنند در این شهر محظوظ افتد یا طوفان سه و اگر بینه که
 با شاه جنگ می کند فراخی فوت بود نامه خواندن رسیدن خبرهای خوش بود و یافتن میراث
 و یا کسب کردن مال حلال و اگر نامه خواند و معنی آن نداند در کاری افتد که محتاج به اجابت ^{شود}
 و کتاب را نسیمن تویر بود برده خرید یا دی بود و فروختن غم از تحف و هدایا بر چه ^{بدر}
 بینه بود در خواب نیز مبارک باشد یا بی تو قن ثلثان مصیبت است اما اگر بارود و سرود ^{بود}
 بقریش سجنهای بد و باطل اگر بازی مجهول صحبت کند و اثر شهوت در ظاهر پیدا یا منفعتی یابد ^{و اگر}
 بازی معروفه صحبت کند یا آن معروفه از آن خود داند اهل بیت آن زن از او منفعت یابند
 و اگر بینه که زن را طلاق داد تو کزنی یابد اگر بینه که با مردی مجهول صحبت میکند منفعت یابد
 و اگر از نشاء بود و مقصودی که از او قطع امید بود بیاید چون بینه که زنی نکاح در آورد ^{تقدیر}
 آن زن دوت و قوت یابد و اگر بینه که بکارت بسته مقصود رسد و اگر زنی بازی صحبت کند ^{بکند}
 اسرار و احوال او واقف گردد اگر با همیه معروف صحبت کند از کسی که استحقاق نداشته باشد
 نکوئی نماید اگر همیه مجهول باشد بر دشمن طغیاید چون کسی نبیند که او را بزند و نذر عزم

سفر دارد از آن بازمانده و اگر متدین باشد در کارش مشغول شود و یا زنی کند زنجیر و غل و
نیک باشد و اگر بنده که دست او را بگردن بسته اند از معاصی باز استیج جرات و درین
دین
و سیل حصول مال بود و اگر خون از جراحت روان بود مغفوت باید و اگر بنده که او را در زندان
باید و چون بنده که او را گردن زدند و سر از تن جدا شد اگر بیمار باشد شفا یابد و اگر و اقامت دارد
و یا حج کند و اگر بنده که سر بریده در دست دارد هزار دینار باید بر دار کشیدن و سیل برزگی باشد
اگر بنده که با مرده صحبت می کند حاجت تمام و کمال بر آید و اگر بنده که مرده در جابه خواب می خفت
عمر دراز یابد و اگر مرده خبری بد و بد مغفوت باید و با مرده بر خوان بستن طعام خوردن نیک بود
عوسمی در خواب دیدن دلیل ماتم بود و دست شستن نو میدی بود از کار ناخال کردن خصوصیت
نخوشان قرآن خواندن انتشار آثار حکمت و امان عدل و انصاف بود و اگر بنده مصحف مشوید حکایت
دین و دنیا با هم جمع کند و اگر مصحف بد و دهنند بر کار و واقف شود و اگر بنده که با نیک نماز می کند
نه در وقت با نیک دلیل جور و ظلم بود و اگر بنده که اوراق مصحف می خورد و حلش نزدیک سیده
است اگر نماز با شرایط و ارکان سجای آورد خفت و امن باشد از آفات و مقصود دارد
باید و اگر بنده نماز تطهیرت می خواند یا در موضعی که نه محل نماز باشد یا قبله بر او خسته گردد

آنکه در حقیقت خود متحرک و دود سوار می باشد آن رسد روزه و این خفیت است از افت
 دنیا و باز استیاد از کارهای ناشسته زکاة دادن نام نیک حاصل کردن ^{چند روز}
 مقصود یافتن همه حال قربان کردن از غم و اندیشه فرح یافتن و اگر زنی باشد که قربان ^{مسئله}
 فرزند می شناسد آرد و اگر بنده بنده از ادوی باید بیمار باشد شفا حاصل آید مجبوس ^{مسئله}
 عنوان نجم در دیدن جانوران آب ولایت و دولت بود وزن نیست و اگر خود ^{بود}
 بر اسب سوار بند دولت بی اندازه باید اگر اسب سیاه بند و لیل ولایت ^{سیاه}
 و کمیت زیاده و بی فرج و شهب اصلاح امور دنیا و سمند یار زده علامت بیماری ^{باید}
 لیکن اندک و ابلق و لیل مشهور استن و اشهب رفایت در کارها و اگر سمند که استر ^{سوار}
 سوار است و در از یابد و اگر بر استر شخصی و لکیر سوار شود باز آنکس خیانت کند اگر خری ^{باید}
 از نخت خود تنفوت یابد و اگر خری را بر پشت گیرد از طالع بد و باید اگر سمند بر ستری ^{سوار}
 و لیل سفر باشد و اگر سمند که استر آن بسیار دارد و لیل ولایت بود و اگر سمند که استر از ^{عقب}

از عقب آمد می آید از بلای احتیاط باید کرد چون کاوی بند بازه فریبی و نگوید ان
در آن سال منفوت باید و تعمیر فراخی و سنگی سال فریبی و لاغری کاو بود و اگر سبکه کاوان
رزد و شرح بار بر نهاده بی خداوند و شهری یادی می مردند و در آن موضع بایستی
بند کوفته آن بسیار نگاه میدارد و فرامده جاعی شود و دیگر بهایم نمین حکم دارد
و بل کنیز بود و خرگوش زنی باشد که الفت گیرد اگر کسی در خواب خود را در شب قبل
مخدول شود و اگر در روز سبزه را طلاق دهد اگر شیر از استر خود بند بر زمین
و اگر سخن از شیر صوم طوفان و یافتن مقصود و خاک علامت مردی حرام خورست و سگ شبنم
بانگ او سخن فرومایگان چون سبکه سگ جامه او بدید یا بگریختن او شتاب از زمین
نشان در دبا شد و لیکن اگر سبکه که گریست گریه یا خبری از وی می خورد در چه از آن سخن
باز آید و اگر سبکه که گریه او را میگرد یا منی شب بپار شود را سونیه من حکم دارد اگر سبکه که
طعام او یا خبری که با او تعلق دارد می خورد دلیل نقصان عمر و بزرگ بادشاه ظالم نصاری
زشت رو باه خویش مکار و فرسیده اگر سبکه که بار و باه بازی سبکه زنی را که دوست
بند

۱
۲۶
باشد باید کشف مردی عالم باشد و دشمنی بود و نهان آنچه پدید بود و ضعیف باشد و سیاه قوی
اما اگر مار را متها و خویشند با دشمنی یا کنی باید اگر ماران بسیار متها و خودسند و اگر
شود و اگر سب که ماری از سقف خانه فرو افتاد و از باد شاه برنجی باورسد و مار در
خود سب زنی باشد و دشمن گردد و دشمن ضعیف بود که قصد او بجز زبان باشد زبور و کس
اگر سب که مورچه بسیار از خانه او بیرون می آیند اهل آن سردای کمتر شوند اگر سب که از بار
صید میکند عالمین سلطان او را متها و شوند کلاه و زرغن مرد فاسق و دروغ زن بود اگر
از کلاه شکار میکند غنیمت باید از رومی شمشیر سب بپسندیده بود طاعت
خوسر و روحی یا درم حربه ماکیان خادم و برده باشد اگر سب که ماکیان را کشت کند
بکرات بکارت بردارد و بکوتر ترنگ باشد با جماعت اگر سب که گوسفند بکوتر می خورد از زنان
سبقت باید بکشد زن نیکو بود فاخته زن بدین و مسموم عنوان چشم در آمار
میخ بادشاهی مهربان یا عالمی حکیم بود و آسمین یا بیخ آسمین یا یکی از ایشان اگر سب که از
میخ خورد یا از طرف کرد از حلقه پیرداید و اگر سب که از میخ حلقه پیرداید و اگر سب که از

حق تعالی بگرداند بادی صحت صلایه باشد که بر خلاف آن بود باران چون عام است
اما خاص اگر در محدوده یا سرزمینی بیدماری وقتیه بود اگر سبزه خاک یک بار و نمک
چون بهنگام سبز فواری سال و وقت باشد و اگر سالها بنگام سبز عتوبت و اگر سبزه برف بخورد
باید بگرک و سیل و سیل رنج بود و اگر سبزه آب رخ بخورد شادی بود و اگر بیدماری رعد یا باران
سفایید و اگر و ام در سبزه و ام گذارده شود و اگر محبوس سبزه از حبس باید اگر سیل سبزه
و اندیشه بود و دشمن صفت باشد اما اگر از آن بدست گذرد از دشمن بمانی باید و همه به هم
دارد با و اگر بقوت سبزه و سیل ترس و اندوه است خصوص با آن کرد و تارکی بود و اگر بنا بر خرابی
و در خرابی بر کند و سیل محصیت بود در آن ولایت یا آله و طاعون به پدید آید و اگر بادی تارکی و غبار
و نرم و سیل سکوی و صفائی غیش بود اگر روشن سبزه بی آتش علامت راه یافتن و درین
تارکی بعد از آن اگر نور با آتش زبانه رنده بید حب و خصوصیت بود اگر بی زبانه سبزه طاعون
و برام بود و علامت خاک و فتنه باشد اما اگر سبزه که از آسمان بر زمین می آید اثر آن بیشتر است
و اگر آتش افروز و جزیری ببرد و منفعت باید و اگر جابه سوخته شود و باندازه آن بعضی منفعت

اگر آتش در دمال حرام باید قوس قزح دلیل فراخی سال عهد فرج و دیدن صایقه کوکب را
دلیل دروسی و درویش را وسعت معیشت و بدین آسمان قوت و بزرگی باشد و اگر سنده در آسمان
میر و سفری رود و بزرگی یابد و اگر از آسمان بنفقت کنایه بزرگ کند اگر از آفتاب و شمس
حال او نیکو شود و اگر در پیش آفتاب تبارکی و ابر سنده عمنان شود چون راه در کنار یا در خانه
زمی نیکو بدست آید و تبارکی ماه رمضان باشد اگر زن سنده که ماه در کنار او فرو آید شورش
یا شوم بزرگ بدست آید و اگر ستارگان را مجتمع و روشن سنده بزرگان آن ولایت منتظم شوند
و اگر مجتمع و تاریک سنده بندان عنوان ستم در آثار سفلی اگر سنده که بر زمین نبائی سکند
باید که به آن کار و نیاب از و یا علمی بکار دین آید لرزیدن بین افق باشد از جا
اگر سنده که زمین سکند و خاک آن میخورد مالی بکرو حید حاصل کند و اگر سنده که او را در
پنهان سکند و پس مرگ بود یا در امداد آن از وطن و اگر سنده که زمین سکند و آن
معنیست حلال بروی شاد و در دیدن صوای فراخ مجول سفر در از درش و در
صوای معترف سفر نزدیک و یک چون اندک سنده مال باید و چون بسیار سنده مستوی

اگر خلیفه را بر سر کوهی سبز بر پا و تشاهی بزرگ قادر شود و همچنین بر بندگی بند نشان نصبت
بود و فرو آمدن بندگان اگر از دریا آب خورد و یا بر دارد از باد تشاهی مال و منفعت باید
و اگر بند که آب جمله دریا بخورد و سلطنت یا مال و از آن باید خود و کشتی و دین و دل
بر آنکه در معاملات باد تشاهی خوض کند یا از وفات نجات باید و اگر بند که از کشتی کنار دریا
بر دشمنان طغیان و از افات بیرون آید و اگر بند که در دریا غرق شد و حساب و عقاب باد تشاهی
و رحمت بند دیدن موج رنج و مسقت باد تشاهی صافی عمر و از عیش و آب بکشد بندگان جوی
اگر بزرگ بند و سیل فرماندهی بود یا از افات و هول بیرون آید و اگر از آن بخورد از زمان بهره
جوی خورد و بر بنقاس خوض و بر که زن یا خرد و منفعت بود آب شور اندیشه بود آب چاه
قلعه و حصاهل و نیار امن بود و اهل دین را زیادت بر سر کاری خانه و سرای و دنیا
قراخی بند نیکو بود و اگر تنگ مار یک بند بندگان ایوان مرد و بلند قد را با برج حاجی خواجه
غرفه زن در بند از معاصی توبه کند و اگر خانه از زر و بند خانه پس از آتش نسوزد و اگر خانه
این بند عمر دراز باید بل مردی بزرگ بود که بوسله او مقصود شد و نقش در خانه کرد
نشان

نشان گفت و حضرت بود اگر سینه که بر تر و بان مرد و در کار دین درجه نرک یا اگر
خود را بر دوگان نسته بند عزت و مرتبه عظیم باید طاق زن و خرینه تیر بود اگر سینه که در
مرد و بر خصم غالب آید و حمام خوش در آمدن و غسل کردن دلیل زوال اندیشه و غم بود و خون
حمام سرد بی آب سینه و غسل کند از جهت نشان رنج کشیده آب گرم خوردن دلیل تری و نماز
بود و آید و خوردن و بدان غسل کردن نشان تندرستی و عیش و خوشی خوردن و در کعبه دیدن
ایمنی بود از جمله آفات و چون سینه که کعبه بود اگر از عمل سرزول بود باز بر عمل و در دهر
که سینه راحت باید و مسیحت کعبه بود اگر سینه که نماز خواند و روی بقبله ندارد حج نصیب
و اگر رو بکعبه دارد حاجاتش بر آید اگر خود را در کوستان سینه در کاری افتد که دیگران
از و عبرت گیرند و اگر خود را در تابوت سینه اگر از دشمنی متیرسد بر او لطف باید عنوان ششم
و رباغ وستان و اشجار و اثمار و غیر آن باغ دنیا باشد و خوبی و خرابی آن بحال سینه
باز کرد و خود را بر سر دخت دیدن سخبات از خوف بود شکوفه فرزندان مال حلال است
مرد عالم یا منفعت از زن شریفه بود و خرم علم باشد و اگر سینه که پیشکشی و زدن سخن گوید

مردمان را خوش آید شکر مال حلال و سخن خوش بعد از بخرمان روزی حلال است برکات بخردن ^{و دل}
اندر این بیماری بود و درخت جوز مرده نخل و مسوه او مال صفت بود و تعمیر او ^{و بسته} و نقد
بدین نزدیک است اگر بپسید نفوس صفت سیاه در غیر موسم اندک و بسیاری اردو ^{همین} و غیر
تعمیر دارد و درخت سیر در موسم بود شفا بود و زرد الو و خرگوزه در هر چه زرد ^{و غیر از این}
و سیل بیماری اما ترنج اگر بسیار بند مال نام نیکو بود و اگر یک یا دو بند ترنج ^{از مسوه} اردو در هر چه
ترس بند ترنج اردو چون بند که خیار یا با و زنک می خورد اگر زنش حامله بود و خوار ^{و ترنج} درخت
و دریا صفت بود بار او مال حلال اما شیرین مال و ترس و سیل بیماری و درخت ^{و ترنج} انار کنک ^{و ترنج} کبریا
و اگر زبانی باید برادر درم بدست آید و درخت خیار مال اندک است و درختان ^{و ترنج} مسوه ^{و ترنج} همین ^{و ترنج}
و درخت که در مردم و طبع بود و بار او جوز و سیل خوشه ای است که ^{و ترنج} را علت ^{و ترنج} نیست ^{و ترنج}
و اگر است در موضعی سبزه که نه جای او است و سیل اجتماع مخافان بود و اگر سبزه که ^{و دل} انرا میدهند
قتل ^{و دل} و اگر سبزه که زراعت میکند از بزرگی نفع یابد و چون سبزه که ^{و دل} میدرد و انرا ^{و دل} حرم
میکند نفع تمام یابد از جا نیکو امید دارد و کندم مالی بود که از ^{و دل} صفت است ^{و دل} اردو ^{و دل} برنج و کاوی

همچنین و اگر سب که خوب و نابخه مجوز اندیش ارد که بنی مال نکو بود بنیه مالی باید از کل ز^{کس}
 زن باشد و چون انرا در باغ سبب فرزند باید بلکه سرخ همچنین یا سببش دی و خرد^{بود}
 سبب ترک یا رسا خا رعلاست مرد و زشت و بدسیرت سبب هم دسل اتفاق گرز و رسم^{خود}
 مال سبب دی و در غیر موسم مایه اندیش بود و شلغم زن روستائی و اندوه چقدر خرد^{بسیقت}
 ترب روزی حلال با و بخان در موسم و سبب اندیش و بی موسم سبب سیر از تر^{تینند}
 فراخی منف و اگر خشک سبب بدنامی و بیانی ارد بر روز و خوب که در او دیه بکار آید^{دسل}
 علم و حکمت سبب خشی نش مال حلال بود عنوان هم در معدنیات دیدن زردیل اندوه و^{غارت بود}
 اما اگر سبب که درستی از زیافت و فرزند شود و اگر بشیر مایه علم و قوت در کار دین و دنیا^{بود}
 و اگر باره بزرگ از زردیل متری و بادشاهی بود و اگر سبب که زردیل و سبب^ت
 و ملاک بود و نفقه مال مجموع بود و باره نفقه نیزک اگر سبب که نفقه ارکان بیرون میارد
 یا زنی ملکه و اگر نفقه بکار در خصوصت افتد کج علم و منفعت بود و بعضی گفته اند
 یافتن کج سبب اندوه و غم بلکه دسل وفات بود و یا قوت نشادی و عیش و فرزند

سایه وزن با جمال عمل زیمان تعمیر دارد در مرد و زبرد و شجاع و دیندار و مال حلال و
بالت و وارید بنفوسم قرآن باشد و علم و فرزند زیاده و مردارید بنفوس مال بسیار و حرام
و میراث و اگر بنده که مردارید را سوراخ مسکند یا نامحرمی صحت کند مرغان مال بسیار بود
فتح و نفرت و عمر و زار و فرزند عقیق غرت و نفرت خرم و مجن این مال و موت باشد بر مال
روی مال چو دان از زیر مال کبران و عوام خلق و اگر بنده که از زیر مکر دارد و در خصومت افتد
انک اندک بود سه زیادتی بصیرت سرمدان زن باشد اگر بنده که سما و
و عده خلاف کند طوق زن را نیکویی باشد از سر و مرد را لطف و مهربانی و بارگازا
و سود و چون از آن سید بهتر باشد انکشتن زردیل فرزند و کنک و سرای و چهار
و مال و ولایت اما اگر از زن باشد بی نیکن مردانرا سندی بود و اگر از آن یا نفقه
و دوست دارد و با نرزه حال خود برزگی باید یا زن تو کن یا فرزند باشد باید و اگر بنده
نیکن از انکشتن او بقیه و خللی شد و اگر انکشتن از دست باند یا بقیه و مجن و اگر انکشتن
خود و نفوس از زن جدا شود و اگر بنده که انکشتن از انکشتن سرور و نشو

اینکه قلمش یافتن و حیانت نیز که عنوان دوم در ادوات ضایعیت و آلات حرب
و غیره دیدن قلم حکم و لایق و ورز باشد و ادوات کبرک و زن استن خصوصت بود با
از زن مالدار اگر نه که در او بر خامه او چکیده و او از اهل قلم نباشد آنش را صفت
آبله بسیار و یک زن بکر باشد آن زن و نور زن محترمه باشد یا که خدای خانه
شمع یا چراغ افروخته بند دلیل و رازی عمر و دین پرورده و تیره بر عکس آن است و خا
و غبار و میل از این خصوصت بنماید باید و بیماری نیز و آینه دست و تیکار
اگر در این نکند و صورت خود بنماید او را پسری شود یا از عمل معزول گردد یا زن را طلاق
و آن زن در حضور و غیور و بکر باشد اگر نه که بوی ایشان نیکنه معاشرت با این از نزد
بیر و من این طبق و کاسه خدشکاران یا خرم و مفت به سکره و جام دوست بود و
کوزه زن و کبرک به خوان فوت و فراخی محبت اگر نه که چربی بر آن می خورد و دراز
تقل خدشکاران این با غم کاری یا سفری و کشاوری و بستن آن و بیل ناو
غم بود و نجر اگر بر دست بند دلیل گناه بود اگر بر در بود خدشکاران سوزن و جالوز

آلتی باشد که بد آن کار خود بصلاح آورد و اندکی از آن دیدن بهتر است از بسیار اگر سینه
بساط بر زمین می کشد و دلیل درازی عمر بود و اگر می نوزد بر عکس این باشد صندوق
خدمتکار و معتد مراچی غلام یا کنیزک جوان و انبان زن صاحب است یا لان زن
کاهواره عیش خوش و زن مهربان بود علم مرد عالم باشد و شجاع بود و علم سر و دلیل
سیاه دلیل مهری و زرد علامت بیماری و سیه مرد غمور و سفری باشد بخیر و سلا
چهره نشان سلطنت و مرتبه باشد طبل خور و غم و دل و تقاره مرد تو کز بود و اگر سینه
دکتر یا میسوارند عاونه پیش آید کمان دلیل بر او ریازن و فرزند و سفر باشد و نیزه و دل
حق تعالی و اگر سینه کمان سگت سفری کند و در حرمت و بزرگی و در کمان سینه
درین امور تیر رسول باشد و پنجاب و نامه نیزه سفر و ولایت و زن و دیگر سلا حاکم
که بد آن ماند دلیل درازی عمر و طغری دشمن و منفعت باشد باز دانه قوت و قیمت
بود و فرزند و ولایت اما اگر سینه که سیمین حامل یکد از ولایت مغز و لی شود یا فرزند
بمیر و یا ناسازی با زن افتد هر کس خوشین را مسلح کند در میان جماعتی که صلاح
باشد

باشند هر و مقدم ایشان کرد و نزد و شطرنج باختن و سیل کارایی باطل بود و عنوان ^{بار و}
در طعام و شراب و لباس و نظایر آن مان پاکیزه عیش و خوشی مال حلال و شهر آبادان
نیز بود و مان خشک بفساد اگر مان کرده باید برادر و هم حاصل کند مان بسیار ^{مت}
یا در آن و دوستان ^ب و عمر در از گوشت خام مال حرام بود و پنجه و بریان ^{مال}
و خرید و روزی ^{عیش} بسیار است انگین مال حلال و خر و مفت و شفا بود و طوا ^{عیش} بی صافی
خوش و عمر در از باشد و بیشتر تر به همین حکم دارد و تو نیز راسب و نادر و ابی و حال آن
همان است که در اصول آنها گفته شد شیر بر حیوان که گوشت او حلال است روزی حلال
کازیک بود و شیر ترس بقدر آن و شیر آنچه گوشت او میخورند اندک و بیماری ^{و بر}
از شیر سازند مثل دونه و قوت و پیرانند و غم بود مکر و غن و مکه خر و مفت باشد
خرمال حرام بود یا خصوصت و اگر بند که عصیر میکند نجس است با و شامی بود و سرکه مالی باشد
با خر و برکت مستی که از شراب بود تو گوی ^{دوستان} باشد از مال حرام اگر از غیر آن بود و آفت ^{و ملا}

خوش باشد که از جانب پادشاه شود خون خوردن مال حرام بود و خون ریختن نبایستی
خشم فرو خوردن باشد و در خوردن شیمیانی و توبه بود از گناه مشک و عنبر و کافور و صند
و زعفران و مرجه از ابوی خوش باشد و بل نیا و نام نیک و علم شریف و دین پاک و خلق
و منفعت و زن ساز و در بود بویهای نافع و بقد این جامه نیک و پاکیزه جابه و دست و
و ولایت و نیز زن باشد و در او زن را مرد قوه تعالی من لباس لکم و انتم لباس من شلو
باشد بند شلوار خدسکار سرامی جامه سبز و دین دارد و سیاه بر زنی و سیادت و سر
و خصوصت و زرد علت و بیماری و کبود میست و اندیشه بیشتر لباس نیکین زنانه
و منفعتی بود که از پدر یا برادر یا شوهر بدو رسد بارانی خرد برکت بود نهانی و باطنش
و مرتبه باشد موزه و نفس زن و کینه و خدسکار بود و جمله چیزهای پوشیدنی چون کتبه
عم و اندیشه و درویشی بود الا موزه که مسجل آن بهتر بود از نو عنوان دوازدهم
در خواستهای بدیع که بمران و نابینان گفته اند منوچهر بخوابد که باقی برسد و آن

۳۲
تا با صد و بیست کنگره بود و از چهار انگشت چهار جوی آب بیرون میرفت مهران

عمر او تغییر کردند که صد و بیست سال بادشاهی کند و حکام در عهد او دیده اند و همچنان

وقتی نوشیروان بخواب دید که از جام زرین شراب میخورد و خوشی با او زبان ^{جام} در آن

میگرد و از بزرگچهر پرسید گفت بفرا می تا همه زنان که در شبستانند برهنه میشوند و

رقص کنند همچنان فرمود یکی از آنها در برهنه شدن تعللی میکرد و زنی از خاتونان ^{در حاکم} خاص

او مبالغه نمود چون بالرائش برهنه کردند فرمود بود بزرگچهر گفت جام زرین ^{خاتون} خاتون

و خوش این مرد که خیانت میکرد از ابو الفضل یعقوب بن اسحاق منقول است که ^{گفت} گفت

از عمل باز مانده بودم و دخل من بواجب جماعه که در ایام عمل دیشتم و فاما ^{نایب} نایب

فرمودم تا اسامی آنها دو ورق نوشته نزد من آوردم و در آن قائل ^{و بر بعضی} میگویم

نامها خط بر طری کشیدم پس این ورق را برابر این نهاده تحفتم و خواب دیدم

جمعی بارها بر پست بسته اسرای من بیرون رفته از این برسدیم که شما که سائید

گفته ما الکساییم که قلم بر اخراج ما نهادی روزی خود پر دایم میروم من از خواب

و دانستم که اندیشه من خطاب در روزی همه بر حق حل و علاست و آن دو در قیام

رومی خواب دید که سوره اذاج را فراموشی از این سیرین رسید گفت اجل تو

رسید از گناه توبه کن چه این آخر سوره های قرآن است که فرود آمده سخن خواب

ستوری باو سخن سلطنت از این سیرین رسید گفت بخانه خود برو و وصیت کن که نزد

اجل تو رسیده قوله تعالی اذ اوقع علمم القول اخر خالهم واته من الارض تکلمهم

که زوغن زیت درین درخت ریتون میرخت از این سیرین رسید گفت در این

خود صحبت میکنی چون تقصص نمودم در خود را بگیری خریده بود و با او بیاضت میکرد

رومی خواب دید که در ماه رمضان مشتری در دست دارد و دهان مردان

بدان مهر میکند از این سیرین رسید گفت مگر تو بودی که بچس از صبح بانه

۳۵
میدهی و مردان را از طهارت و من و مباشرت با زبان نمودن بازیداری و
بمچین بود و مردی بخوب دید که ستمارگان از آسمان فرو ریخته عوی
از سرور این محبت دارالشعب جمله فرو ریخت و همین تفریس بود و الله اعلم
بما یش

از حقیقه صدر و موخر و استخوان جواب سوال نیست

حرف سوال لا مطلق نموده ز نام کند اول ز نام حرف مطلق که عبارت از حرف
سه حرفی است که اولش از جنس آخر باشد و دوم ز نام حرف نه مطلق که عبارت از حرف
سه حرفی است که در اول و آخر یک حرف باشد و از میان سیم نون سوم ز نام
حرف سروری باشد و برین پنج تا یک ز نام طیار سود پس اگر حرف زبانه باشد
خلف مکررات نموده ز نام حاصل از آن حرف صدر و موخر نماید و به ترفع یا تزل یا
یا مقلوب جواب بگوید

له نما

نورین و رفت

نورین و رفت

سارا

مکرم

بسم الله الرحمن الرحيم

ست
مصحف در

چون خواهی که در مهمات بکلام مجید مشورت کنی اول طهارت سازی و
بر دست کبر و در جامی پاک شستی و رومی بسوی قبله سازی با اعتقاد و سنت
سه بار فاتحه و سه بار اخلاص بخواند و ده بار درود و سر محمد علیه السلام
فرستد و سه بار این دعا بخواند اللَّهُمَّ اِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَيْكَ وَتَقَالَتِ
بِكَ كِبَالِي فَارِنِي مَا هُوَ الْمَكْتُومُ مِنْ سِرِّكَ الْمَكْنُونِ فِي عَيْبَاتِي وَغَلِي
و نیستی که در دل دارد پیش خاطر آرد و مصحف بکشد و صفت ورق
و صفت خط از ورق هفتم شمار و هر حرف که براید بران عمل کند شگ
که حضرت رسول صلی الله و سلم و جمله اولیان حسینی عمل کرده اند
والله اعلم بالصواب **الکراف** الا ان اولیاء الله لا

خَوْفَ وَلَا هُمْ يَخْشَوْنَ **اسیات** الکراف اید بقال اند

استاد و کار شد خبر و صواب **الف** اید بقال است ای دل افروز نکو کرد
ترا آن کار افروز نکو کرد چه حاجت بخت کردن همه سال است

عیدت و نوروز لطیف آمدیه حاجت بخت کردن چراغ سخت دوست را
 برافروزد، اسی خداوند فال بد آنکه این آدم صغی است مکاری که خواهی کنی
 که هر روز کار تو نیکوتر گردد و چراغ دولت روشن گردد و امام فخر الدین زبی
 میگوید اسی خداوند فال دشمنانت مقهور شوند دوست دشمن را بر تو حاجت
 سال و ماه مبارک باشد ان شاء الله تعالی اگر **ب** آید بشیرا و

و سر جا منیرا
 بیت

و ندید و داعیا الی الله بغایت اسی برادر برآمد بنیال عمر دشمن برآمد
 چه حاجت دولتی ای صاحب فال که چون قرعه زد می تو بی برآمد ز حرف بی
 حدیثی یا دارم که این قولم بغایت برآمد الا ای آنکه بی در فال دارم
 ترا سخت سعادت برآمد اسی خداوند فال این فال شعیب بنیامرست بقول
 علماء نشارت خواهد رسید از ان نشارت دلت خورم شود امام فخر الدین راز
 و شیخ حسن بصری قدس سره بجا گویند اسی صاحب فال بسیار دولت ماک است
 و صاحب دولت گردد درین فال میریتی که کردی سعی نمائی و دست مکاری که بزنی
 نیک آید و مراد یابی اگر **ت** آید **ت** ان شاء الله لقد ارسلنا الی امم

من قبلک **ب** ایات **ب** الا ای آنکه ت در فال داری توانی توید کن
 گرموشیاری چوت آمد ترا بدین است چه بر کردی که نبود استوار
 چوت اندازن کار خد کن میاور برود خویش خواری چوت آمد لفا

جزیریشان بغیر از توبه در دل معنایی ای خداوند فال ازین نیست که در حقش
و باز ای و توبه کن علماء دین گویند که حق تعالی توبه گناه کاران را دوست دارد از آن کار

استغفار را بگذرد **ت** اندر سند بن خضر **و استبرایات** چو ت اند نعلت انی برادر

شود کارت همه روشن سراسر ترانامت نه نیکی فاس کرد و سخن کوتاه کن الله اکبر

چو حرف ت نعلت توبه آمد سعادت باز گشت و سخت باور ای خداوند فال شمار

مر ترا باد درین نیست که کردی با اتفاق مفسران خصوصاً عبد الله المتسعود و عباس

و امام محمد بن رازی فرموده اند که بسی روشنائی در روز کارش ظاهر شود و در میان خلق

نیکیام شود و امام محضر صادق رحمه الله گوید ای خداوند ت اگر نیست کند مال و نعمت

یابد در طلب نقص کنی تا مراد یابی **ج** ای جهم یصلونها و یسیر القرار **ایات**

چو جم اند نعلت ای برادر بسی جدت باید کرد ناچار ازین نیست که کردی کامیابی

اگر چه غنائی اندرین کار چو جهم خود کا او داده باشی پس اندر مراد خود بد

ای خداوند فال درین نیست که کردی جهم تمام باید کرد تا مراد یابی امام محضر صادق میفرماید

که از حرام اجترای باید کرد و شرح حسن نصیری گفته اند که ترک این نیست کن او لا

ما نقول عبد الله این عباس ترک حاجت نیست گفته اند که خیر روز صبر کند تا مراد یابی

ای خداوند فال اگر چه ای **جهم** **ایات** هم بود **الحکم**

چو جم اند ترا حاجت روا شد همه کارت صفا اندر صفا شد ترا و زمین

سید رو گشت مکتوم نگارت شد همه حاجت روا شد اگر غایت کسی

داری بجائی شود حاضر دلت نمکن چراسد ای خداوند فال ح مبارک باد

که حاجت روا شدند و شناسنامه در کار تو میشود و استقامت می باید و تقول امام جعفر صادق و امام فخرالدین رازی میگویند ترا از غیبت غایت شاد می رسد و دشمن تو منکوب و سیه رو گردد و تو مراد خواهی یافت ان شاء الله تعالی اگر خداید

قال فیها ابدار صی الله عنهما **ابیات** بقالت خ برآمد اندرین م
نکر و مال و مملکت و دولت کم چوخ آمد بکردی از خیالت که سخت نباشد
برگزو غم چوخ آمد ز خوفی نیست خالی از آن خوفی نه سود می رسد نه غم
ای خداوند فال ترا دست صدق باید کشا و بقول عبد الله عباس و شیخ
حسن بصری گفته اند خبی بدست اما چون صدقه دهد خوف غم نیست و رنج
براحت بدل گردد و مراد یابد و اگر داید دعوی هم فیهما سجالک اللهم

صدق بیدار الله
چوخ آمد صدق که بدو پیش

و تخمین هر فیعاسه لام **ابیات** چو حرف دال آمد اندرین فال نکر و
ترا فال اندرین حال چو دال آمد دلالت میکند این که امسال بود و هر سال
رخصت دولتی گردد می صاحب که و افزون شود هر روز احوال بر و بانگ دم
کن مشورت که تا مسعود گردد بر تو آشکارا ای خداوند فال دلیل آنست
که فالت نیک گردد و درسی از دولت بر تو کشا دهد شود و بر تو امسال بیشتر از هر سال

این فال

بود باید که صاحب دولت مشورت کنی و آنچه فرماید بر آن عمل کن و اگر کنی
اخرند امت کشتی اگر بقول الشیخ عمل کنی مقصود یا بی ان شاء الله تعالی اگر داید
ذوق عذاب النار و ذلک بان الله موید **ابیات** چو دال آمد دلیلی از تو شد دور وجود
دین آموخوا

کشتی

کشت مقهور این فال اسی برادران خرم سعادت بانی از نزد پاک و نور
 نبال هر که حرفه ذال آید شود کار خیرش جمله معمور اسی خداوند فال آگاه باش
 که عجز و خواری از نو دور شود و جسم و اندر کور و سخت تو بیدار شد و دولت
 یار شد و امام جعفر صادق گوید که حق تعالی عیش بر تو گشاده کرده و کار تو معمور
 اگر **ایات** بنا منزل علیا ماید من السماء **ایات** چو آمد روا شد جا
 بیابی غیش عشرت کام مقصود چو آمد نفاقت سعی بنجائی قدم در
 که دولت روی نمود رفیقیش روی باتازه ماه روی زهی فرخنده فال
 بخت مسعود اسی خداوند فال بدان و آگاه باش که این نسبت که کردی
 نفاقت نیکوست و فال تو خوش و خرم بشارت میدهد که رئیس و یا شایسته
 یا حکمی خواهد شد یا از بزرگی فائده عظیم خواهد رسید و امام جعفر صادق میگوید
 که سفر و کسب منفعت یابی و عبدالله ابن عباس و امام فخر الدین رازی
 میگوید خداوند فال حق زیارت کعبه روزی کند و از قرض خلاصی یابد
 و بجز او رسد انشاء الله تعالی و اگر زاید **نعم الذین کفرو**
 ان لن یبعثوا **ایات** چو آمد نفاقت این نشان نیست و لیکن **سود**
 در میان نیست نمیکوم ازین نیست خذر کن ولی تعجیل کردن همچنان
 کن تعجیل ز بهار اندرین کار نشودن اسی به کوشش تو سران نیست
 اسی خداوند فال این نیست که کردی بر تو مبارک است و لیکن تعجیل مکن ازیرا که
 بخت دولت تو در خواب بود اکنون بیدار شد و روی تو دوار و تو سعاد

سعادتی
 حاکمی
 در بخت

حاکمی

یجفتی

نفس

شدی و بقول شیخ حسن صبحی یک کارکن یک کارکن توکل در دست حق مکن
 و راز دل خود بکسی مگوی تا ترا بر نشان بکند و بقول عبداللہ ابن عباس اگر علم
 طلب کند حاصل شود و مراد باید اگر کسی ^{تشریف} شهر رمضان الدی ^{مسجد} ایر
فنه القرآن آیات خوشی آمد سعادت یار کرد و غنوده بخت نویدار
 مگوی بکسی راز دل خود که تا در و ترا تیمار کرد و خوش آمد ترا یک صلیت
 از آن خصلت دلت بیمار کرد و خوشی آمد سفر کردن بود سود اگر خواهی تو
 ز بسیار کرد ای خداوند فال اینست که در می بر تو مبارک باد از برای آنکه
 بخت نویدار شد و دولت روی نمودارد و بر و مراد که داری رودی
 و شیخ حسن صبحی فرماید یک کارکن یک کارکن توکل بر حق دار و راز دل
 بکسی مگوی تا ترا بر نشان بکند عبداللہ ابن مسعود میگوید اگر صاحب فال
 سفر کند سود یابد و شیخ حسن صبحی گوید اگر طلب کند علم روزی شود
 اگر کسی ای سلام علیکم طیبتم فال خلو ها خلد ب
ایاب خوشی آمد سعادت نیاید شکار و بیم سفر کردن نیاید چودر

صلوات علیک طیبتم فال خلوها خلد ب

ابن عباس

سین آید و دشمن خد رکن ورنه همیشه نیاید درین مکن
 نعمل آید و دست صوری کن که کارت بر کشاید ای خداوند فال
 فکر و تامل نیاید ز بهار خود را از ترش شیطان نکامدار و امام صادق ^{رحمه} جمع
 بر آن نهند که صاحب فال از استغفار کشتن تقصیر کنند تا کارش درست شود
 و درین نیت هر کن و شیخ حسن صبحی فرماید که خداوند فال را از لغت حرام

نعمت حرام لغت حرام

بر مریاد کرد و سخن چمن میباش و خنک از میان بکس تا مراد بایش

النساء الله تعالى اكرض ايد من في القرآن ذي الدكر ابيات

چون در فال تو حرف صا و نمود در صر و تحمل بر تو بکشد که حرکت زیارتی نیست

چون تو بر کاری خواهی گشت مستغول بصر آن کار کردن نیست به خود

درین نیست که کردی صر تیش آن که از حرکت کشاید جمله مقصود اهی خداوند

فال این نیست که کردی صر باید کرد تا ترا مراد و ست و بد و اگر تعجل کنی

بد باشد چرا که لغزش و رت کرده باید که مرجه در فال بر آید بران عمل کن

و قول ابن عباس میگوید و همه مفسران آنست که در حرف ص صر باید کرد

تا مراد باشد از الله تعالى ضا بد ضرب الله مثل الذين امنوا ابيات

چون آمد لغات اهی بر او نشود کارت همه نیکو شود بهر کاری که خواهی

میتوانی مکن تعجل بر مرکار خود بر حرف ص باشد پس مبارک درین نیست

ز حرف خویش سرخوار اهی خداوند فال اینست که کرده پس بگوست اما بقول

علماء و دین خوان کس مشکو که خود را در عذاب تسویش منی و امام جعفر صادق

و حواجه حسن بصری گفته اند که در طلب مراد تعجل مکن که مراد بایش الله

اگر طه اید طه ما انزلنا عليك القرآن انتقم

ایات چو طه آمد مطهر کن حوت بر و میکن غریبان را ز بارت چو طه

تراشد و احب اید و ست ز عصیان پاک شود دل کن عمارت حواشی خان

از کثائن پاک کردی ز تو آمد همه خرو عبادت اهی خداوند فال

چون مراد صر صر

ع

ت

بدان که این فالت نیک نیست تو به کن از کار بد تا مراد یابی و بشرطی که از
 استعانت از وی بجوایی و سپردن و خویشان و عزیزان و جمله منکران را
 غمزداری و نیاز رازی و امام فخرالدین رازی میگوید که داریم که داریم با طهارت با
 و نماز گذاری و کار نیک و عملها نیک بکن تا مراد یابی ان شاء الله تعالی
 اگر چه آمد قال الله ظل الله و ذللت قلوبهم ذ لای
 چو نه آمد مراد حاصل آید همه دعوی دشمن باطل آید نکوهان است فانی
 طه ابا دوست یقین میدان که نامت مقبل آمد ترا زین نیست و
 زین فال ابدوست امید کل نواز کل بر آید ای خداوند فانی نیست
 که کردی بسیار خوبت دشمنانت مغرور شوند و عباس بن مسعود
 گوید که درجه دارین نیز باید ان شاء الله تعالی اگر عاید عم بیتساء لن

فوله تعالی
 ظل الله

عَنْ النَّبَاءِ الَّذِي هـ حَرْفِيه ايات
 جوع آمد علی الرغم بدانندیش نشاط عیش ممکن مایل خویش درین نیست
 که کردی سعی نبای بکن تعجیل از دشمن مندلش جوع آمد نفالت عمرالی
 صدوده سال با کام دل خویش جوع آمد درین نیست عمل کن مکن اندوه
 و خاطر کم و بیش ای خداوند فال برو علی الرغم بدانندیش عیش ممکن
 و از دشمن باک مدار در غم را بخور راه مده که خواص حس لصری گفته اند
 که صاحب عین اگر روی بر سر کار می نهند مراد یابد اگر عاید

الم غلبت السروم جو آید مشورین فال نمکین
 فراغت پیشه کن دل تشا و نمکین جو خیری کرده باشی بعد زین زود
 براق سخت دولت رانده زین اکثر فال قران صدق داری درین
 سخاوی بود نمکین ای خداوند فال این نیت که کردی غم و اندوه
 کرد تو نخواهد شد باید که باین مشغول شوی و امام عباس ابن مسعود ترا
 صدقه منفر باید تا کارت مبارک کرد و امام جعفر صادق منفر باید که اگر
 صاحب فال رخ صدقه و مدینه کار او آسان شود ان شاء الله تعالی اگر آید

فهرقان عظیم ابیات چو آمد بغالت کام یابی میان
 سر مرزاق نام یابی همه کارش پیرسایان که شوی جمع ز غایبی خوف
 پیغام یابی درین نیت سفر کردن نشاید و گراز مرجه خوی
 نام یابی ای خداوند فال بدانکه این نیت که کردی کام دولت حاصل
 شود و فوت دل طالع نیاید و ترا از صاحب دولتی فتوحی برسد
 و همه کارها و پیرسایان جمع کرد و علماء دین بر این اند که صاحب فال
 از غایب پیغام یابد که خاطر جمع کرد و شیخ حسن بصری رحمه الله منفر
 که سفر کردن نشاید باقی همه کارها نیک است اگر فال آید فال الله تعالی
 هذا رحمته من ربی است جو در فال توقوف آمد قرار است

ت

نتر خاطر چرا در زیر بار است چو قاف آمد قبول خلق گدوی درین

فتوحی بشمار است سخاوت پیشه کن با کام یابی که از بخل آدمی بسیار است

چو قاف آمد قدم نه خود درین کام بکن سعی که وقت کار بار است امی خداوند

خاطر خود خوش دارد و در دل اندیشه مکن که در فال تو قاف آمد قبول خلق

چنانکه هر که ترا ببیند دوست دارد بقول ابن مسعود و امام محمد الدین خداوند

فتوحی رسد از جایی که او را هرگز گمانی نباشد شیخ حسن بصری میفرماید که سخاوت

تا مراد یابد انشاء الله تعالی اگر کاف آمد کاما کاتبین یفلن ما یفعلون

چو کاف آمد کدورت نیاید ز خصمانت خصوت نیاید مکن سعی درین

امی برادر یقین میدان قصورت نیاید مکن شریکت مکن فرض مکن شیخی

ازین بجز قصورت کی نماید امی خداوند فال بدان آگاه باش ازین

زود برگرد و خود را از شر شیطان و خصمان نگاهدار و مستغفار کن

و از کردار بد باز گرد تا خلاص یابی که فال بسیار بدست و پاکش مکن

از برای آنکه بر نیایی در القضا و وعد الله ابن مسعود گوید اگر سخن شنوی

و آن کار بکنی در آخرت همان سود ندارد و بگو با کسی بیع و شریکت نکنی

صد روز صبر کن تا حکم از دینی انشاء الله تعالی اگر ایملن الملائک

الیوم الله الواحد القهار ابیات چو لام آمد

پرخنده کرد و بمخزده کارایت زنده کرد و ازین نیت که لام آمدفا
 یقین دان طاعت فرخنده کرد و خلق خود بر دینی نازنین است زجاو
 دل حسودت بند کرد و برانکس کوعداوت با تو دارد بدان ازخانمان
 آواره کرد و آبی خداوند فال بدان واکاه باشد که طاعت فرخنده شده
 بھرکاری که خواهی مشغول شو مراد یابی و امام محضر صادق میگوید و این عباس
 میگوید که صاحب فال لام خلق و خوی خوش دارد از این سبب دشمن شود
 و امام قشری گوید که صاحب فال لام را با کس عداوت کند ازخانمان آواره
 کرد و ان شاء الله تعالی اکرم آید مالک الملک توفی الملک ایما
 یویم آمد خدرکن ز ملامت بکفتم شرح حالت را تمامت خدرکن
 از چنین کاری برادر کنان دعوه نه بینی خبر ملامت ازین نیت
 گذرکن تا بینی ملامت بر ملامت یا غرامت ای خداوند فال
 بدان واکاه باشد ازین نیت که دمی استغفار کن تا از ملامت سلا
 یابی شیخ حسن بصری میگوید که زنه را با کسی دعوه نکنی و امام فخرالدین
 رازی گوید که زود ازین کج روی نیت سرگردان سلامت مانی ان شاء الله تعالی
 اکرت آید و القلم و ما یستعمل و
 دین نیت چو در فال تو نون است بعول عالمان گویم که چون است
 چو نون است و انما نون را مکن ک که سوئی دولت این نون است

39

بدان
نظر

درین بیت که کردی چنان بود که هر روزی سعادت و نعمت بداند
ای خداوند عالم تو بسیار خوب است بهر کاری که شروع کنی مراد یابی و در نماز
کردن کاملی مکن تا دولت بر تو ماند و امام فخرالدین رازی میگوید اگر
مراد حاصل آید و سعادت روی نماید و کاری نیکو شود ان شاء الله تعالی
اگر و الله و هو ارحم الراحمین ابیات چو در فال تو و آ
وصال است همه کارت وصال اند وصال است نیاز و حاجت
با کس ماند زنی فانی که چون آب زلال است ز دشمن هم خد کوی
سیر دشمن بدست پامال است ای خداوند فال بدان و آگاه باش
درین بیت که کردی زود مکن که بسیار خوب است و علما گفته اند که صاحب
بشی دولت پاک خواهد بود و امام فخرالدین رازی میگوید که صاحب فال خد
که از خلق بی نیاز گردد و مردم را بوی حاجت نماید و خواجہ حسن بصری
از دشمن او را الم نباشد و این مسعود گوید صاحب فال بهر مرادی که رو
مرادش حاصل شود ان شاء الله تعالی و اگر همه آید هو الذی
انزل رسولہ بالهدی ترا ای جان چو همه
مبارک باشد ای جان و سالت چو همه آمد مرا من از کس ندارد
نیکو کرد و همه ماه و حاجت مراد این جهان آن جهانی

کاینات و خواب نه بیند انشا الله تعالی آمین یا رب العالمین
اللهم صل علی محمد وعلی ال محمد و اعف عني من ق...

و ملن نظر امیر رب العالمین

فالتامه

مصحف

بسم الله الرحمن الرحيم

چون خواهی که فال مصحف بینی و این حقیقت مجربست اول شرط آنست که
باشی و نیت حقیقت کنی و نشاید که جامع قرآن بی و صوفیگری که گرفته
نبرد گشت و درویشی ارد که مرکز بتونگری بدل نشود مگر به توبه و دیگر

شرط آنست اول سه بار فاتحه و سه بار ا خلاص و سه بار درود

خواند اللهم انی توکلت علیک و تقالت بکایله فاد
مما هو الذکک توهم فی شریک الملکوت المخزون فی
عینک اللهم انت الحق انزل علی الحق محمد الحق انما مصحف کتبت
هفت ورق بگردانی و هفت ستر شمار کنی تجوی و زدوسی باحر

و اگر نیست رحمت بر آید آن نیز نیکو باشد اگر است عذاب بر آید

ازان

اگر کسی که در این کتاب است...

ران کارها پیر باید کرد
آید حاجت از فضل الله

راحتها به بنی زوای یار
ارو از دست بکس خط و لنگ

رحاب دولتان بنی نکوی
گاه و دوستی رانک مسعود

بروز از خوشی همه سال
در نعمت گذاری روزگار

سعادتهاست چون با آید فال
بدست آید همه مقصود حاجات

بدین نیت که داری زو و شتاب
ورین فال مبارک بگو خواه

سجده است برت از دست تو سرود
بهر شندی که گشایی خدا یار

بود چون بوسنانت زندگانی
تا امل و ارجست چون ابدی

فال کرا بیدت ای شهنشاه
ورین اندیشه خاطر جمع مدار

غم و اندوه مگر نرو نگر سنگ
تجارت برود چندانکه جوئی

سفر مهمون بنائی خیر محمود
بهر کاری که دید تو ورین فال

کشایبر کمان در غیب کار
شوی از دولت و نعمت قوی

ز حباب دولتان بنی مراد
که نعمتها بدست آری ز مراد

شدی مقبل بپای غرت گاه
ورامد طالعت از دست مهمون

ترا از غیب فایده ای بسیار
ز فرزند ان فراوان شادمانی

تا امل و ارجست چون ابدی

قال الله تعالی و جعلنا من الآثام
اندر دست بجهنم نماند
تا امل و ارجست چون ابدی

درین نسبت که دارم منفعتی
که تا رسته شوم از مکر او باش
توقف نکنی نیکست این کار
که تا دسمن شود مجدول محول
بیایی جلای مقصود و مطلوب
فراوان راحت از ایام بسنی

حذر کن خنجر و زری محتر
عدو می در کمن تست هو
به استغفار تو به نشو تو مش
نشود بعد از دو هفته کار نام
لکام دل رسی آرام بی
ز اندوه جهان بیدار کرد

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ اسْتَقَامُوا

چو فالت می شود دیگر چه خواهی
درین فال سعادت سخت قابل
سزد که شادمانی را کنی ساز
باید بر مری اقبال ره پوی
بدان از آن نیست که داری
استغ کن ز انبامی به جویشان

شنائی کویدرگاه الهی
میگانی که داری گشت حاصل
فرامی در ترقیم هست غا
مطهر بر عدو از زور بازوی
ستوی شادان و خوش از سخی
نباشد خاطر زین بس

حسب حال باشی در همه حال
قَالَ اللَّهُ تَعَالَى كَيْفَ تَقْدَرُ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّكَ عَلَىٰ أَعْيُنِ الْمَلَكِ الْمَكِينِ
ترا مقصود حاصل شدورین
فَالْأَعْيُنُ الْمَكِينَةُ تَعْلَمُ مَا تَعْمَلُ

خنجر و زری در کمن

عنان بر تباب زین فال صواب
مکن عجلت کرد کار بی ادب

چو فالت حیست ای فرخنده ویدار

چو حی آمد ترا حاجت روان شود

اگر نو در تجارت رو آر می

بکار زرع خوشتر تو دایم کار

ز اصحاب دلی بینی کرمی

خاند کار و بار تو نهفت

اگر آید حسن فال صمد

درین فال آید مطلوب برود

۲ همه گو

بر آمدنیت نقد و لنت

همه کارت صفا اندر صفا شد

سوده آیدت از زر شماری

ز هر دانه بدست ارمی و خوشوار

بیای بی شغل یا زریا و رمی

امورت کسبت چون ماه دو هفته

که آمد بر تو ای ذات گزید

مراداتی که اندر خاطر هست

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ

اگر خی آیدت مخدوم در فال

چو خی خالیست هم خالین بگذار

اگر کاری کنی بر عکس خالی

صورت کن درین اندیشه دوروز

نگردان روارین اندیشه در حال

که تا فاید حل خود را نگذار

نباشد نشت از خوف خالی

که گردی بر عدو منصور فیروز

بهر از شایسته در کارهای
مراد خاطر آیدت از سامان
ز هر دانه بدست ارمی و خوشوار
بیای بی شغل یا زریا و رمی
امورت کسبت چون ماه دو هفته
که آمد بر تو ای ذات گزید
مراداتی که اندر خاطر هست
قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ

بهر از شایسته در کارهای
مراد خاطر آیدت از سامان
ز هر دانه بدست ارمی و خوشوار
بیای بی شغل یا زریا و رمی
امورت کسبت چون ماه دو هفته
که آمد بر تو ای ذات گزید
مراداتی که اندر خاطر هست
قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ

سعادوت راه برکرد اندوخت

نگرود درخ تو دامت سخت

اگر در دست گیری خاک نمناک

شود ز رنای کیهان در دست انخاس

کشتاید چو در می بسته

بگردی از همه آفاق رسته

قال الله تعالی یا داود انا جعلناک خلیفه فی

چو دال آمد دلیل خوف باشد

اگر سودا کنی سودی نباشد

و گریه کنی باشد خطرناک

بقصد ذات تو اعدا بسیار

بدل کن از صدق این خطر را

توقف دار چندان این سفر را

بکیفت دیگرگون گردد این روز

در آید نعمت از مر سویی مروز

مهمانی که اندر سینه داری

ترا دولت دید از سازواری

ولیکن بایدت تقه می گیریدن

اگر خواهی بکام دل رسیدن

سود کثرت جوهر عالم افروز

سعادوت رونماید روز بروز

قال الله ربنا امننا بما انزلت وابتغوا السوا فالبتامع الشهد

به فال فال باورد و الحلال است
بده بدیه که فالت خوشتر آمد
بهین اندیش شادان با دجانت

ترا لغت و دولت پر کمال است
مرادانت ز فضل حق بر آمد
خدا آورد و را را من و امانت

نباشد هیچکه محمور از کار
لقای او لیا مطلوب فرزند
بر این اندیشه پنهان نیست لیا
عمارت خانه و اعمال اشغال

دلت باشد شکفته بهیچو گلزار
سفر در هر مهمی منزل چند
همه میمون است خاطر جمع سدار
مبارک باد این جمله درین فال

قوله **ما كتبنا مع الشاهدین**

اگر در فال روی بد گزینست
ترا امر است از هر جنس اوقات
مستواند نشناک از هر بخور
ز غایت آید از غیب مکتوب

دلیل اندر سعادت همین است
منزه باش از خوف و بلیات
گر اندر غایت یابست سر
رساند حق ترا محبوب مطلوب

وگرنیت بدین خنرم داری
وگرنیت بزرگت کرده دل
مهرکاری که رواست شوی
مهرکاری که رواست شوی
فراید در سعادت هم ترا یاد
فراید در سعادت هم ترا یاد
فراید در سعادت هم ترا یاد
فراید در سعادت هم ترا یاد

وگر بجز راعت کرده دل
مهرکاری که روار شود
در روغن خوشه های شبنم و گل
زیه فزاید در سعادت هم ترا یاد
قوله عیس و تولى يحيى ان جاء الامم الفاطية

زهی مال که زری داک در نفال
فزاید عمری بابی مال از عیب

مبارک باشد این بیت بهر حال
غنی کرد درویشان بهر عیب

فزايد عمره بابي مال از عيب
غني كرد و دروشتا دان بهر عيب
بكن بچيل بر كاري كه دانه بني
قدم سرنه كه مركز در نما بني

بکن عجیل بر کاری که دایم
قدم سرنه که مرکز درخانی

سعادت راه پیر اقبال همراه
مقیم اند در سراسر عزت و جاه

سعادۃت راہ پر اقبال ہمراہ
عزیز می در سفر داری شاید
مقیم اند در سراسر است عزت و جاہ
درین فال سفر کردن خوش آمد

عزیز می در سفر داری باید
اکرانده داری بھر عقد
درین فال سفر کردن خوش آمد
بدست ارمی درین تزویر نقد

وعدوانی که در قصد مدام اند
بدست ارمی درین تزویج لغت
درین حالت همه سقل غلام اند

عدوئی که در صدد مدام اند
درین حالت همه سقل غلام اند
قله لید و القار الجک

قوله يس والقرآن الحكيم انك لمن المرسلين
سعادت ياروحن آيت سين
برآمد حاجت مجموع نشين

سعادت یار نو خون آید
بر آمد حاجت مجموع بنشین

سعادت یار و خون آیدت یار
برآمد حاجت مجموع سببین
در این نیست

درین قسمت

درین نیت دل آسان کرده زود

همه فرخندگی بینی فراغات

بهرکاری که رخ اری نهی کام

کسایدخت دولت رونماید

ستود زانندیشه اطهال بی غم

عدو در تهنکله واحاشان

قوله بجا نیت یدانی لهت

اگر شین آید اندر فال آید

چو دسوار می کشد کاری تو از سر

به سراند ترا آید و نیت برد

ترا ده روز کامل صریا ید

اگر عجلت کنی آری بدامت

تو زان پس گریه بی شاخ بی سر

ستود روی تو چون روی نگاران

صاد

همی که بدل داری و مقصود

بعصمت داری و تیر زافات

رسد از فضل حق که زود با تمام

عمری از سفر خندان در آید

فراید خورمی در سینه مرد

بعثت خورمی راحت بمن و ان

مکن عجلت که چندین حرز شکو

درین یک چند آخر میشود خوشتر

هر ان نیت که اندر خاطر است

در ان پس گریه کنی اینها شاید

ستود از صراجم بهم عداوت

خویشی زان بی سریم مسوده تر

بهر کلدان در فصل بهار ان

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى مَا صَبَرَ لَكَ لَوْلَا اِخْرَاجُكَ لِرُسُلِ

چو صا داید ترا ایدوست در قال به صرا دید ترا هم دست الفلب

برینه میکنید آیات قرآن مکن عجلت مسوا می دوست نادان

صوری کن که دولت از صورت مگر در خدمت بند و حضور

کرا نیست طاعت تا پانزده روز بکن تا آخر تا کرد شب روز

چو زین بام یا بیرون نهادی گشاید هر طرف در می تندی

سود کار تو چون بستان برار رساند میوه پرا حلالی و بر بار

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى رَبِّ قَدْ اَيْنَسِي مِنَ الْمَلِكِ

سارک رو آید ضاد بر قال بمقصودت رساند سخت در حال

سود کاری بدین ز تو آسودگی یابند خوشی آن

درین نشه کامه خیالت رسد مقصود با غزو جلالت

سفر خوب آید و خوشتر ز رعت رسودا منفعت یابی کخانه

تجارت مشروع و شرع حوس است این حال در ایامی

لغای

موت

توفیق الهی

سازمان

لغائی اہل دولت نیک آید
اگر خود قصد داری می آید
برآید حاجت ای خدا را
فقران را درم شکر از فقرهای

قوله الله تعالى **طه** ما ادرنا هذا القرآن یسئع

چو فالت طی بود جان مکن عزم طی
مراستوارین اندیشه در زرم

امیدت بعد یک هفته ز مراب
امور و روشنی گیت چو حتما

مسور رنج چو فالت طاهر آید
که قران راه حیرت منماید

تراغت حال بودن بمقریب است
بنیابی اسخه از حضرت نصیب است

بیاینی با کمان تو کنج بی رنج
متمتع پس و شاگرد شو بر رنج

ربخت خود بیهوده بینی
قناعت گر کنی بقوا گزینی

قوله الله تعالى **طه** عن حاجه يا احسنه فله عشر امثاله
مراوان حاجت زانود برآمد

اگر در فال حوت طی برآید **طی**

رسد چندان ز رو کنج نهانی
در آید بیستهار از حق بدانی

بر آن حاجت که در دل گذرانی
روا کرد و بکار در نهانی

ترا باشد ز دولت فتح یابی
بیابی از نقاب عالم رهایی
مکن اندیشه را جدا از خوار
شنودت هر یکی خوار و نکو نثار
ترا اقبال یار است هم چو اوار
سعادت نماید دست یاری

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى الرَّحْمَنُ عِلْمُ الْقَدَرِ وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ
سبابت نماید در فال عین همه کاری تو سامان کرد و امسال

باید یک دور و زی صبر کردن
که از عجلت بود افسوس خوردن
درین منت اگر کاری است
توقف کن کنی خرد و صواب است
توقف کن نظر درگاه مدار
بخت زودتر گردی سزاوار

گر لایمها به بینی از زمانی
بگردی در همه عالم نشانی
شود از فضل ایندو خاطر جمیع
مهری از حاسدان تو دور و کن طمع

سفر داری سبابت میدم مگر ترا که بمطلب خود می
قوله تعالى رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً

افعال عین آمد در نمودار
مکن عجلت توقف در نکو کار

مجلت تمامی اسبوان بخت

بخت بود از پادشاه روز

باز سفر دایر خیزی

رجو باشد در سرای

وفست اندر خاطر کس

حضرت امام جعفر صادق کای صاحب فال لکاباش که در فال تو حرفین

صدقه بده تا ترالارین نیت فحی رسد و این سفلی بر لوبکافتد

الله تعالی صحت کسان بر جو بقاء زنده فلیعمل

من فرحتی گرفی بر آید

در نیفالت دری دولت کشاید

بانی خاطر جمع کفو

باز اندیشه گز اندیشه نواید

طمان رحمت بینی ز حدس

بده سویی سفلی گز سنی

باز در سنی کربا تو افتد

ت بر دیم خاصه زر

تو باشی در گما در حیرت

تو باشی در گما در حیرت

ایچد اوند فال بیلان اولگاه باش که در فال تو فی بر لعدا کونست سفروار
چند ریزه صبر کنی خوبست و در همه کارت پریشان جمع کرده و از هر ش
بیا بیستی ق کی الله تعالی اذ احبنا الله

و الفح و ایت

خوشا و مرجا چون آمدت قاف بیا بی مال و زرافزون از ا

شود کاری تو چون کذا از خوشو رسد لغت چون ایدوار
لسا حاسد بود محتاج خوانست خدا الو همیشه در اما

کند سجان بفرقت جاودانی کنی عیش و طرب در کامرا
چنین فال گزین ایند و ترا داد ملایک که از خاص خود

ترا شاید که نرم لای باشی چو سجت داد حق شاداب
بر این روز و مرتضی که داری ترا از رخ و لبت سارامی قال الله

اذا التمسک فورت و اذ التمسک فورت

بکن روزی بوفتود

خدا که در صلاح است که نامی بسوی طعن
خدا که در صلاح است که نامی بسوی طعن

رین تر و ملک آیام ای برادر
شود و زانند این کار تو چون

کبری التقات ای درین راه
تو دانی من محمودم

ن لعجل خاطر جمع میدار
که کارت بعد از نگرود و حاکم

و صفت صبر میباشد در مقام
که با ناسی بکام دل همه

نوله **اللَّهُ لَطِيفٌ بِالْعِبَادِ**
بر انداخت گشتی تو بحال

مسکن جو آمد لام و ز فال
دست آسودگی فرحت ندر

ساعت دامن دولت بگرد
بگرد جان حله دوستان نور

بر انداخت غایبی ناگاه از دور
دید آید همه مقصود و مطلوب

نمی خیر و آغاز احلیم
بیایی باز گرسنه کرده کم

نفرافغ مصاف تو طفرای
ستقای حاجت در غمصرای

نخیزد خیل قندقال که در فال
بر انداخت باید که همه را

ع شوند و از یرا گندگی بر آیند و حال
تو قوت کرد درین کار که منت کرد

شغول باش و نرود مکن که برادر خود رسی
حضرت امام جعفر صادق میفرماید

صاحبان باید خوش خلق و نیکو نوی
باید که در صفای فتنه باید

اللَّهُ تَعَالَى **مُحَمَّدٌ** **أَبْنُ أَحَدٍ مِنَ الْجَل**
لکرم و لکرم و لکرم و لکرم

ز فقران میکند اینفال نفیسم
دور و زری هر کن چون آید تیر
مکن تعجیل که خلاهی سلامت
میرا باش لذت و طعن و مدح
نشوی از عهدی صعب بفرستم
بدل مرهم رساند روی مهد
اگر استبداد عجب عجب آری
بیای بیبره زین نیت که دار
مکن تشویش دایم باش خدا
که تحسین او رندت خوشمن
ترا از غیب غم خواری در آید
هر آن نیت که میجویی بر آید
پس از ده روز از خون الهی
باید کارایت روشنند
ای خداوند فال بدان که ازین نیت
خداوند فال بداند که ازین نیت
که حرف میسر آمده است یقین دان که از ملامت خالی نیست
اللہ تعالیٰ یوم القدر و یوم النحر و یوم الفطر و یوم النحر
زهی دولت بروزانکه از افسر روز
که آمدن نون بغالت بخت اف
شود احوال و اعمال چو گلشن
سعادوت تا رسد از تو بھر
ترا اقبال فتح و نصرت و یار
در هر کرایان دایما با
درین بندیشه بر خوردار باشی
بخط جمع هم ریاب باشی
اگر سودا کنی داری بسی سود
رسی ای داری رودنی بمقصود
ای خداوند فال بدان و آگاه باش که نون در نون تو برآمده است نیک

دست ازین کج تاه مکن مراد تو حاصل شود و فضل الهی
قَالَ اللَّهُ تَعَالَى مَنْ تَشَاءُ وَ تَنْزِلُ مَنْ تَشَاءُ

وادی

مبارک طالع و اوقات طاهر که آمد و او اندر فال ظاهر

هر اندیشه که داری زو بر آید بر و دمی دولت و عزت آید

اگر این پس گنج کلوی دست داری شود و خلخال ز راز بختیاری

ز شادی بی طفل زن بر مفتحی بام که آمد کار تا جمله سر انجام

ز سلطان عزت و تعظیم جوید چو نعمت دولت و در نکشاید

بر آمد حاجت فرزند دل بند شود و محبوس خلاص از بند

چنان گردد که عالم تو سود و دوست نمیکند تن از شادی درین پو

ایستاد و ندان بدان و اکا و باش که و او نیک است دست ازین نیت باز

مدا که مراد تو حاصل شود و هر کار که کنی سر انجام باید قال الله تعالی

هَلْ آتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حَرْفٌ مِنْ شَيْءٍ

منهایت یافتنی حاجت بر آمد چو اندر فال حرف می بر آمد

سوی بد و دست زین اندیشه مسرور چراغ دولت گستر و سر نور

بر او زنگان بخاطر بود و مطلوب بدامن بر این نیت بود و خوب

درخت خشک گره خوامی دهد بار درین نیت بباراید و و صد بار

وگر خواهی عقیقه بارگیری د... چو اندر فال پی آید بگیری

مگردان اعتقاد از حرف قرآن بهر درد طبیی صادقش دان

ترا حاجت بر آید مژده باید اگر انبار زر بجستی نشاید

اسخداوند فال بدان و آگاه باش که درین نیت قرعه زد...

و حرف پی بر آید بسیار خوبست فسولس میخواهد که رود و بر آید

لفالت لام الف آمد چو ای یار سبک بگیر زین نیت نور شمار

لفال مر که آمد لام الف لا شود شوریده و مضطرب ازین کار

درین نیت عمل ناکردنت به و گروم بالو واقف من بیکبار

تو میدانی که لا معنی چه دارد همی گوید سوسو بیکار زین کار

اسخداوند فال بدان و آگاه باش ازین نیت که کرده بگذر که حرف لا

برآمده ست که هر کاریکه کنی خوبست حرف

چو پی آمد لفالت یاریابی اگر بیکار بودی کاریابی

تو با عیش و نشاط و کامرانی حصودان را ز غم بهاریابی

چو یا آمد خبریابی ز غایب غنوده سخت خود بیداریابی

بهر کاریکه خواهی گشت مسعود یقین خود را تو بر خور داریابی

فالت لام الف آمد چو ای یار

اسخداوند فال بدان و آگاه باش ازین نیت که کرده بگذر که حرف لا

چو یا آمد خبریابی ز غایب غنوده سخت خود بیداریابی

بگذرد

ایستادند فال بدان و آگاه باش که فال تو خوب است و حضرت امام جعفر صادق
 میفرماید که صاحب فال خوش خلق و تنگدستی و این فال حسب مراد است و خبر
 از تولد فرزند میدهد ان شاء الله تعالی
 فال در مل

۴۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نسخه رمل از حضرت رسالت نیا که احوال تمام عالم در شانزده مروج
 آورده اند هر کسی را که کاری پیش آید احوال خود درین دایره ببیند
 آسان منظر آید اینست

لحان ///	قبض الداخل //	قبض الخارج =	جماعت ≡
عقد =	مخرج =	انگیس =	حمره =
بیاض ۹ =	نصرت الخارج =	نصرت الداخل =	عبد الخارج ۱۲ =
نقی ۱۳ =	عبد الداخل =	اجماع =	طریق =

علامت بزرگان نیست داری کنی خوب و اگر

بدان ایستادند فال مراد است که کرده راست خواهد آمد هر چه در دل دارد
 بدان اگر خرید و فروخت میخواهی نیک و نیت سفر احسن لکن بجانب شرق

و اگر سوال غایب و غایب شده است و شک است یا نعمت خواهد آمد و اگر سبب دوستی
خوب است و اگر سوال بیمار است بیمار از گرمی خواهد بود و در پنجشنبه صحت خواهد یافت
و صدقه از هر بار چه و دال سخن و اگر سوال از گم شده است یا زودیده خواهد یافت
لیکن در در بدست آید و گم شده بیمار است که جانب مشرق است و در حمله کار با نگوشت
ان شاء الله تعالی ^{قبض الدال} بدان ای خداوند فال فال تو نگوشت بشارت باد و مر ترا
بر اندیشه که کرده خوش است بدانکه شکل سعید و داخل است اگر بخت رعایتی و یارنی
حاضر متعلق بیماری دلیل که از ان سعادت یابی و اگر مال طلب میکنی بسیار می و اگر تر
در دل داری نگو بود و اگر غایبی داری از ان مال یابی اما در سفر رفتن دشوار می
و از حیوانات حذین متورسد و این نیز حکم بر حاصل شدن مال دارد و در کشتن
بر احوال ضعیف واقف گردد و یا نه روز یا چهل روز یا نهم روز مراد حاصل شود
این فال شادی است نگو است ان شاء الله تعالی **قبض الخارج**

ای خداوند فال بشارت باد و آگاه باش که ازین اندیشه باز گرد تا فساد متورسد
که درین کار خیر نیست غافل نباید بود که تو درین مقام پیوسته در اندیشه نیست
بگیر مسافر 4 دو خذر روز نماید کرد و از روز دانه و طی شکاران خذر نماید
تا چهار روز نکند که کار تو نیک شود و در صدقه دادن تقصیر نماید کرد اگر گدازد
بعد از مدت بسیار گریخته که جانب مشرق است و زودیده و در ان شکار حرات
حرب خا ان شاء الله تعالی ^{جما} بدان ای خداوند فال بشارت باد
سرا که زمل تو و فال تو همانست نه با نگو نه تسبیح در حرکت شکل با نگو
سخت است این فال تو همانست نه با نگو نه تسبیح در حرکت شکل با نگو

در
رفته

کسب

نخست سعید با سعید و حسن با حسن است و دلیل میکند بدانکه اگر بخت ملک و میراث
 نسبت داری و خرید و باغ و دومی خوب است و از طرف روزگار خورم شوی اگر نیت مال
 داری بعد از چند روز بدست خواهی آمد و اگر سفر داری شکست و اگر وعده فرصت داری
 احسن و اگر نقل مکان داری برو و اگر قدرت کسی بهتر بود و اگر نیت جمال داری خواهد بود
 اگر حامله است یا نه زاید بسختی و اگر نگاه راست آورد سردی و گرمی و سایه هم دارد
 علامت آن درد سرد و در شکم بیمار را خوف است صدقه دید و چهار رنگ غله و پارچه
 و اگر خوف از عدو داری هیچ نیست و اگر سفر داری کنی بدین و غایت است و برآید
 اما خبر رسد و از امید از اکابران داری برآید و اگر نیت نکاح داری بد باشد و اگر محبوس
 ویر خلاص شود و در همه امور توقف چند روز در دست ترست عقیده بدین بدان انداخته
 فال نشارت باد و مر ترا اندیشه هر چند روز هر کن که کار مشکل آسان شود بدان در دل تو
 فکر خرابی است بدانکه علامت بر تو رسیده علامت درد شکم و درد کردن و درد سر صدقه دید
 گوشت خام و پارچه سرخ برابر دال مسور و کسرخ بدیده صحت باید و بیمار معطل مینماید
 و حایکه از دست مده و اگر قصد سفر داری بگوید مکن که خطره جان است اگر ملک و زمین
 میخری مخر و اگر نیت فرزند داری دختری حاصل شود و اگر حامله است نرینه زاید و اگر نیت
 حمل داری نخواهد بود و اگر باشد بسختی زاید و اگر واه و غلام و چهار پاره میخری مخر که بگریزد
 و اگر غایت داری دیر آید و پیر لسان جان خواهد بود و اگر خوف دشمن داری باید
 و بر دوستی او اعتماد نتوان کرد و اگر نیت ملازمت نرکان داری داری شفقت
 کم کند و اگر امید از کسی داری بدست نه آید و اگر آید باز از دست رود و اگر روزگار
 بعد از بکاه شود خوب است و اگر نیت عقد نکاح داری مکن که زیان شود وزن بدکار
 خواهد بود و اگر در دیده گیر کنه است باید باز و گیر کنه بجانب جنوب است و در دزدان
 و اگر کسی فرض طلبیده و فرسخ بدین بدان انداخته فال خوب بسیار رنگ است
 و نیت که داری برآید تا منظر خلاصه بود و اکنون دانستد دلیل است بر سلامتی
 تن و جان رسیدن محبوسان اگر نیت داری با عیس است و سلامت برسد

از این کتاب باید دانست که در این کتاب
 و تا خط میانی و از این کتاب باید دانست

و اگر نیت خرید و فروخت داری مبارک است و اگر نقل مکان میخواهی خوب است و اگر
نیت فرزند ست شود و اگر نیت حمل داری خواهد شد و نرینه زاید و اگر غلام و چهارپایان
بخری نیک است و اگر بخیه بازاید و بجان مشرق است و قصد سفر مبارک و جانب
مشرق خوب است و اگر نیت پیوند داری مبارک است و اگر نیت عقد نکاح داشته
نیک است و از دشمن خوف نیست و اگر امید از کسی داشته باشی بر آید شراکت خواهی و اگر
طلب از کسی داری خواهد یافت و در همه امور نیک است **انگش** بدان ایستاده اند
فال تو ز لون ست و نیت که داری از و باز کرد و چرا که شکل کس است
و برای بعضی امور نیک است چرا که داخل است و اگر سوال از حال خود است خوب است
لاکن در پیش است که سوال مال است بعد از چند روز بدست آید و قرض نیز بهتر است
بدست آید و از خواستگان ملاقات خواهد شد و اگر نیت خورند داری صبه زاید
و اگر بیمار است صحت یابد سبب نیست از بلندی افتاده صدقه دهد ماش سیاه
و روغن کنجد و مرغ سیاه و اگر نیت سفر داری مکن و اگر خوف دشمن داری
دور نشود **حمره** ای خداوند فال بشارت باد و مگر که فال تو در
میان ست بسیار نیک نه بد سعد با سعد بخش با بخش و اگر سوال از حال خود
پریشان نماید و از فکر و تشاوی خرابی اگر نیت روزگار و مال داری بخواهد شد
و از دشمنی برادران بر سر دار و بفرزند و از احوال مادر و پدر میخواهی میان
و اگر حامله ست بخشی بر آید و اگر نیت جان و مال داری بهتر نمی نماید و اگر نیت غلام
داری خیر او شود **سیاه** ای خداوند بشارت باد و مگر که نیت
که کرده بر آید چرا که شکل ثابت سعید است و اگر نیت میکند بر سلامتی زن و جان و کار
زود بکشد و اگر نیت مال داری بیایی و نیت برادران و خواهران داری
باشد و دولت مند و سفر مبارک و نیت غایب حسن و سلامت
و خرج سفر میفرید و فرزند بیایی و حامله بر آید و گم شده شمال راست یابد
و در نیت عورت ست و اگر سفر بروی بصحت باز آیی و امید می که داری

و اگر نیت
فرزند ست

و اگر نیت
سفر داری

و اگر نیت
سفر داری

و اگر نیت
سفر داری

و اگر

و اگر محتاج به است خلاص شود و اگر فرض هم خلاصی بالبی و جمله کارها موافق مدعاست شود

نسخه الحاج

بدان ایجاوند قال مبارک باد و مرستی که داری برآید و اگر
حال خود میسر سی توقف نماید و روز کار دل خواهد شد و از برادران الفت یابی
و خویشان و اقربایان متفق شوند و احوال مادر و پدر خوش است و بعیش آید
و فرزندان خوشحال اند و فرزند سرینه زاید و حمل نیست و کم کشته سحابت مشرق است
و زردیده مرد است اگر نیست سفر داری مبارک است و اگر روز کار خوانمی از خداوند

العام یابی مطلب تو برآید و مجموع خلاص شود و اگر از مبارک باد که قال تو برآید
نیک است و آنچه از طالع طلب کنی بیایی روز کار میسر آید و هر چه از قبضه تو رفته باشد
از آید و اگر از برادران و خواهران نیست داری الفت یابی و فرزند حاصل شود
حاله زاید و اگر بیمار باشد هیچ در عه پاره سرخ و مرغ صدقه ده فرصت شوند
اگر کسی زردیده باشد سحابت مشرق باشد و از دشمن خوف داری و اگر نیست
رب داری بعد داری بهتر است و بار صحت و سلامت ای و مرستی

است الشا الله تعالی عبدالحاج

تو نیکوست و مرستی که داری از دخول و خروج بدانند و در توقف بهتر است
بیت ملاقات داری از سرزگان و غیره آن مشکل تو آسان شود و دیگر ممترا
تیکری کنند و کسی که ترش زو شده باشد باز آشتی کنند اگر غایت
سلامت آید و مراد دل یابی و روز کار و مال میسر آید و در خانه نوافل است
در آن و خویشان آند اگر سفر خوانمی مرو که زبان است و غایب در راه است

عشق خلاصی بیاید و بعد از توقف و اگر نیست فرزند داری خواهد شد
ارست صحت نماید و زردیده مرد باشد و اگر تخمه سحابت مشرق است
غایت سلامت باز آید و اما آخر سر است لعل ایجاوند قال

۱۴۰
 آخرت : اخذ او نه فال و رطالع تو توقف مینماید اما مصرت حاصل
 مینماید و هر چه از قبضه تورفته باشد باز آید و هر کاری که باشد بدست آید
 و از بزرگان منفعت رسد و دوستی حاصل شود و برادران دوستدار
 تو شوند و سفر سارک یار و غایب بعیش می آید و فرزند حاصل شود
 و حامله بصحت آید و محبوب خلص شود و نکاح مکن و غایب در ملک
 و ملاقات امیران خوف است ثم محبت تمام شد فال نامه رمل از حضرت
 رسالت پناه علی الصلوٰه والسلام تبارخ نجم شہد جبرئیل

کسی معلوم کنی باید که مرد و جسم خود را نیکو داشت و انکشت شهادت را برکت

و رفت نگاه با موافق به عبد الله اخوان خداوند صالح مسالک و مبرها
از بزرگاری که کنی منفعت بانی و مله دل حاصل کند و من زینم که
و هر چه طلب کنی از کج بند و رور کار کند و از بزرگوار و جویسان

به بنده و بر طبق خاصیت برجها معلوم نماید دایره نیست

حمل	ثور	جوزا	سرطان
اسد	سنبله	میران	عقرب
قوس	جدی	دلو	حوت

۱
نکیر باشد حمل اگر شوی دوست
نستارت مرترا اینفال نیکوست
۵۲
بهم دل رسی مقصود یا نیل
بر آید حاجت هر دم بشا و سیک

۲
راد هر دو عالم خود بر آید
طلسم کنج رحمت برکشاید

۳
سیا نور گرد رفال آید
فرج صد گونه اش فی الحال آید
۴
ان نیست که در دل بار دار
بر آید حاجت و امیدوار

۵
ت جوزا بفال آید به پیر سنز
زید طبعی خود را که تو زهر چنر
۶
بد صبر کردن اندرین فن
ولی اخبر ظفر یا بی بدشمن

۷
رطان نیز گشته حکم جوزا
درین هم صبر کن ای مرد دانا
۸
ساز می درین اندیشه است
زیانت میرسد گفتم و رین باب

۹
شد اسد نیکوست اینفال
به بینی نشا و مالی و درینفال
۱۰
دست بنده صد مرده میدان
دو عالم ملطفت با سده حلسا

۱۱
ویش و اقرا گردی معظم
عزیز و شادمان باشی مکرم

اگر میزان بفال آید همه کار
نکو خواهد شدن دل را قوی دار
بر آید حاجت از دین دنیا
نظر بایلی تو در دنیا و عقبه
اگر عقرب بفالت رونماید
در حجت برویت میکشاید
به بنزج رخ و فقری
بکام دل رسی این مترده گیری
چو قوس آید بفالت مرده گفت
بحکمت آنچه فرمودند به

غم داندوه از تو دور گردد
همه اعدای تو مغفود گردد
اگر جدی ست فالت ست مکر
بزند کاری بروا که تو بکدر

پیشانی بدان و درو عاباس
نمانم نیاز با خدا باس

اگر در فال دلو ست اخی منند
بحکمت خبر کن در روزها خند

چو آید فال نیک حوت دید
رفضل حق بکام دل رسید

بایلی عزت و جنت درین
بر آید حاجت از کرم الله

تمت و تمام شد نسخه فال نامه تباخ پنجم جلد الحجب

